

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ

אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוֹ מִמִּכְתָּבִים שְׁנֵכָתְבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבֵת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

132

הַשֵּׁפ"ג

היכל הקודש ברסלב

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
0527605715

צפת

רחוב צה"ל 1
0527608212

חיפה

0795205046

וויליאמסבורג נ.י.

Skillman Street 27
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

קרית יואל נ.י.

Premishlan Way 8
Monroe NY 10950
845.243.0563

מאנסי נ.י.

Dolson Road 32
Monsey NY 10952
347.733.7551

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
0548456150

בית שמש

רחוב ריב"ל 6
0504199751

מודיעין עילית

רחוב רשב"י 5
0527156479

קרית ברסלב נ.י.

Huschke Road 181
Liberty NY 12747

בארא פארק נ.י.

Street 41 1011
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

בלומינגטון נ.י.

Merriewold LN S 24
Monroe NY 10950
845.238.0804

קול ברסלב 079.704.0066
חיווק פאר די אידישע שטוב 079.704.0069

טול חלק בהוצאות הדפוס והיה שותף בהפצת אור רבינו הק' ותלמידיו
ניתן לתרום בכל עמדות נדרים פלוס על שם 'מרכז הפצה היכל הקודש'

עֲצַתּוֹ אֱמוּנָה

- א. איך צריכים לומר את כל ספר התהלים בציונו של מוהרא"ש?.....
- ב. אם אני מדבר לשון הרע, אני מאבד את כל המצוות שלי?.....
- ג. הדפסת הקונטרסים של מוהרא"ש גם מביאה ישועות?.....
- ד. למה כל כך קשה לי להשיח את הלב להשם יתברך?.....
- ה. איך אפשר לגרם שאשתי תשתתף בהכנה לקדוש?.....
- ו. איך אפשר לגרם שבעלי ידע שאני מעריכה אותו?.....

איש אמונות

- א. סגולה לפרנסה להיות בשמחה.....
- ב. לבחור קל יותר ללכת להפצה.....
- ג. אל תעשה דברים חדשים, לך להפצה מיד ליד.....
- ד. רק דבר אחד אני צריך, שהילדים שלנו יקבלו חנוך טוב.....
- ה. הקדמה לספר "שפתי תפתח".....
- ו. כששמחים, אני טוב כך או כך.....
- ז. רק אתה חושב שלא צריכים אותך?.....
- ח. עשון לאישה זו פריצות נוראה.....
- ט. לשכר מקום לבית כנסת אפלו שעדיין אין מגין.....
- י. כדאי לוותר על האפנות, כדי לזכות לדורות כשרים.....
- יא. פתחתי חדר כשר בקריה.....
- יב. אל תלחם בעדינות וצניעות של אשתך.....
- יג. לדבר רק דבורים שלומדים בהיכל הקדוש.....
- יד. פרוטות הצדקה מגינות על האדם.....
- טו. להעלות את המשכרת לאברכי הכולל.....

במקרים או במאחר יתבזו בפני כל העולם..... טו
לך הפצה אצל כלם, אבל תתמקד ביהודים החרדיים..... טז
רבונו של עולם, אני רוצה לאהב את השבת..... יז
אפילו כשאדם הוא כמו עשו, אפשר להשתמש בקול קול יעקב..... יז
אל תפגע באשתך..... יח
בבית פינא הלכה זה שעור חשוב מאד..... יט
איך אפשר לדעת איפה לגור?..... כ
תגרשו את כל המחשבות השליליות..... כא
עם קצת חכמה אישה יכולה להפך את החיים לגן עדן..... כב
אל תאשימו את עצמכם, הכל נכתב מראש..... כג
תקבלו על עצמכם לבקש תפילה קצרה ליד המזוזה..... כד
לא לדבר זה אל זה בקיריות..... כד
להגיד שמות הצדיקים, והילד יהיה בריא ושלם..... כה
הענין הזה של לתת בקרת לאישה כל הזמן, זה שגגון..... כו
איך לקבע את המניין בסעודה שלישית..... כז
אם ההורים שמחים, אזי טוב לילדים..... כח
צדיקים לבקש הרבה מהשם יתברך לדעת איפה לגור..... כט
מתי מתיר להחזיק סמארטפון בשביל העבודה..... כט
איך המוסדות התחילו..... ל
למה מדברים על פרסלב?..... לא
מי שמורה ומהלל להשם יתברך, הוא חי חיי גן עדן..... לג
אין מקום מסים ששם צריך להיות בשבת חנכה..... לד
כמה זמן מתבזבז לך ביום להסתפל רק זה ורק זה?..... לה
לקמוד את החלכות לפני החג..... לו
אם תהיה שמח בשבת, אתה תהיה שמח כל השבוע..... לו
העקר הוא לעשות את המצוות עם שמחה, עם חיות..... לז
אם תעשה את המצוות בשמחה, הילדים שלך ישארו חוקים עם המצוות..... לח

עצתו אמונה

איך צריכים לומר את כל ספר התהלים בציונו של מוהרא"ש?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מוהרא"ש כותב בצואתו הבטחה, מי שיבוא לציונו ביבנאל ויאמר שם את כל ספר התהלים "בלי הפסק" – תהיה לו ישועה.

אז רציתי להבין, מה פונת המלים: "בלי הפסק"?

יירש ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך – יום ד' פרשת וישלח, י"ג כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו כותב בצואה (אות ה): "בני ובנותי חתני ותלמידי! סהדי במרומים שכל מה שחרות על מצבה זו היא אמת, והקדוש ברוך הוא, האמת יודע, את שברון רוחי ולבי הנשבר כחרס באלפים רסיסים, ואקנה שעל ידי שיבואו אל קברי ויתפללו וילמדו שם, יהיה לי תקון לנפשי רוחי ונשמת.

וכמו שפתיים חיותי נתעוררו על ידי אנשים בתשובה, כמו כן עכשיו לאחר הסתלקותי לעילא, כשיבואו אל קברי יתעוררו בתשובה שלמה.

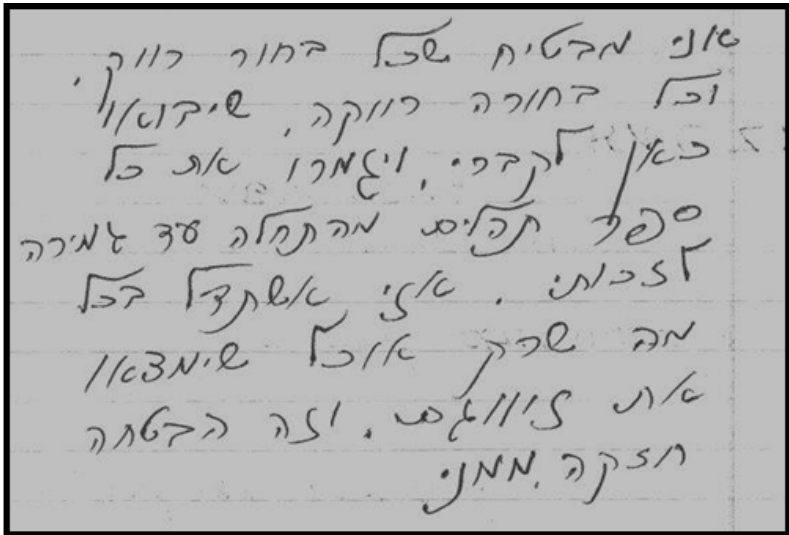
וימשיכו לעצמם ישועות ופלאות בעזרתו יתברך, ואהיה להם למליץ

יִוָּשֶׁר בְּשָׁמַיִם, וְלֹא אָנוּחַ וְלֹא אֲשָׁקוּט עַד שְׁיִהְיֶה לְמִי שְׁבָא אֶל קַבְרֵי
לְהִתְפַּלֵּל וְלִלְמֹד יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

וּבְפָרֵט בַּחֹר אוֹ בַּחֹרָה שְׁצָרִיכִים לְמִצּוֹא אֶת זְוִיגָם אִם יָבוֹאוּ אֶל קַבְרֵי
וַיֵּאמֶר אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים בְּלִי לְהַפְסִיק, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָהֶם שְׁיִמְצְאוּ אֶת זְוִיגָם
מִן הַשָּׁמַיִם וְאֲנִי חֹזֵק בְּזֶה מְאֹד."

סֵע לִיבְנָאֵל לְצִיּוּנוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, וְתִרְאֶה בְּעֵצְמָךְ, אֶתְּהַ תְּרַגֵּישׁ שֶׁם
כְּאֵלוֹ הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה, אֶתְּהַ תְּרַגֵּישׁ מִשְׁהוֹ שְׁלֹא מְרַגֵּשִׁים בְּשׁוּם מְקוֹם,
וְתִגִּיד תְּהִלִּים לְזִכּוֹת מוֹהֲרָא"ש בְּלִי הַפְּסִק; 'בְּלִי הַפְּסִק' הַפְּנִינָה בְּלִי דְּבוּרִים,
בְּלִי אוֹכֵל וּבְלִי שְׁתִּיָּה, אֶלְא רַק לְהִגִּיד תְּהִלִּים מִתְחִלָּה וְעַד סוֹף, וּבְקִרְוֹב
אֶתְּהַ תִּמְצָא אֶת הַשִּׁידוּף שֶׁלְךָ.

הִנֵּה לְךָ צֵלוּם מִכְּתַב יְדוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, שְׁמוֹהֲרָא"ש צְנִיָּה לְכַתֵּב עַל
הַמְּצָבָה:

השם יִעֲזֹר שֶׁתְּצֻלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אם אני מדבר לשון הרע, אני מאבד את כל המצוות שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לי שאלה שמאד מציקה לי. למדו אותי בילדותי שאם מדברים לשון הרע חס ושלום, אזי עוברות כל המצוות שעשו לאדם שעליו דברו.

זה מאד מדאיג אותי, אני משתדל ללמד ולהתפלל, אני משתדל לעשות הרבה מצוות, אבל אני רק בן אדם, ואני עלול להכשל בלשון הרע, אם כך, מה נשאר לי מפל העבודה שלי אם אני במילא מאבד את כל המצוות שלי? הרי הכל עובר לאותו אדם ואני נשאר בלי כלום.

בברסלב הרי לומדים לחשב מהתכלית, לא נשארים לחיות לנצח, העקר הוא להתבונן לעולם הבא, אז מה ישאר בשבילי?

יירש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

לשון הרע הוא עברה חמורה מאד; אם מדברים לשון הרע מאבדים הכל. רבנו אומר (ספר המדות אות לשון הרע, סימן טז): "על ידי לשון הרע אין מקבל פני השכינה", האדם נעקר לגמרי מהאמונה. חכמינו זכרונום לברכה אומרים (ירושלמי פאה, הלכה א): "עד שכופר בעקר", אדם מדבר לשון הרע רק אחרי שהוא כפר בהשם יתברך, "וחוטא בשמים ובארץ", כל העברות שעושים הן רק עברות בזה העולם, אבל בעל לשון הרע חוטא הן למעלה והן למטה.

אבל אם חוזרים בתשובה - הקדוש ברוך הוא סולח והכל חוזר. מובא מצדיקים (ספר דברי יואל פרשת מצרע, דף תנא): "אמנם אם המספר לשון הרע חוזר בתשובה, אזי שבים כל מצוותיו אליו, והכל על מקומו הראשון יבא".

הסגולה הכי טובה והכי גדולה להנצל מלשון הרע ולתקן את מה שעשו

עד עכָּשׁוּ - היא על יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה, רַבְּנֵנוֹ אֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת שֵׁם, אוֹת א):
"וְתִקְנָתוֹ, יַעֲסֵק בַּתּוֹרָה", על יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה מִתְקַנִּים אֶת הָעֵבֶרָה שֶׁל
לְשׁוֹן הָרַע, וְנִצּוּלִים גַּם לְהִבָּא.

תִּקְבַּע לָךְ שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת כֶּסֶדְרָן מִתְחַלָּה וְעַד סוּף, גַּם שְׁעוֹר בְּגִמְרָא;
כִּף תִּתְקַן הַכֹּל.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

הַדְּפָסַת הַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁל מוֹהֲרָא"ש גַּם מְבִיאָה יְשׁוּעוֹת?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יְדוּעַ שְׁמוֹהֲרָא"ש אָמַר שְׁמֵי שְׂדֵפִיס חֵלֶק מֵהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "אֲשֶׁר בְּנַחַל", יְרָאָה
יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת. רְצִיתִי לְשָׂאֵל הָאֵם גַּם בְּשִׂמְדֵפִיסִים אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַקְּטָנִים יֵשׁ אֶת
הַסְּגָלָה הַזֹּאת?

אָנִי גַם רוֹצֵה לְדַעַת, בְּשִׂמְדֵפִיסִים חֵלֶק שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחַל" לְבַד, לֹא דָרָךְ קָרוֹן
הַדְּפָסָה, הָאֵם יֵשׁ לָזֶה גַּם אֶת אוֹתוֹ סְגָלָה?

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח, י"ד כֶּסֶלּוֹ, שְׁנַת ה'תִּשְׁפ"ג

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַסְּפָרִים שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים - יֵשׁ בָּהֶם אֶת הַסְּגָלָה
לְהַנְשֵׁעַ בְּכֹל הַיְּשׁוּעוֹת.

רְאָה מַה מוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב בְּעִצּוֹאָה (אוֹת 1): "בְּנֵי וּבְנוֹתֵי חַתָּנֵי וְתַלְמִידֵי
הַיְּקָרִים! אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם מְאֹד מְאֹד, שְׁחַס וְשָׁלוֹם, לֹא תַעֲכּוּבוּ אֶת הַדְּפָסַת סְפָרֵי
הַרְבִּים שְׁזָכִיתִי לְחִבְר. וְתִדְעוּ, שְׁזָכוֹת לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְהַדְּפִיסָם, וְלֹא שִׁיךְ
לְכַתֵּב עַל זֶה "כָּל הַזְּכִיּוֹת שְׁמִירוֹת", כִּי סְפָרֵי הֵם מִתְּנָה לְכֻלָּל יִשְׂרָאֵל, וְכָל

המדפיסים והמפיצים אותם - תבוא עליהם ברכה ויתברכו ממעון הברכות, ויזכו לזכות הרבים שאין חטא נבא על ידם. ולמען השם יתברך, לטובתי הנצחית, שלכל תעכבו את הדפסת ספרי הרבים, פי זכות היא לכל אחד בלא יוצא מן הפלל להדפיסם, ואין בזה ענין של משיג גבול רעהו, אדרבה! יגדיל תורה ויאדירה."

לגבי להדפיס לכד; כל אחד יכול להדפיס בעצמו את הספרים, רק בתנאי שלא משנים מהספר, לא לעשות קטעים קטעים. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

למה כל כך קשה לי להשיח את הלב להשם יתברך?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני זקוק לעזרה בדחיפות, ואני מאד מבקש אולי ראש הישיבה יוכל לעזר לי. וזאת לגבי הענין של דבור אל השם יתברך, להשיח את הלב להשם יתברך כדבר איש אל רעהו.

כבר הרבה שנים שאני מתבודד, אני מאמין באמונה שלמה שהקדוש ברוך הוא מקשיב לכל מלה שאני מדבר אליו, ואני אוהב לעשות התבודדות, אבל כל כך קשה לי להתחיל שיחה נורמלית עם השם יתברך, לפתח את הלב ולשפוף את הלב לפניו.

כשאני עובר צרה חס ושלום, בעיה בגוף, או קשי גדול מאד בחיים, אזי קצת יותר קל לי לשוחח ולשפוף את הלב להשם יתברך על הענין הזה, אבל סתם כך ביום יום זה פשוט לא הולך לי, אני יושב ומחכה, אני מסתכל ומחפש, אבל זה ממש לא הולך. ברוך ה' שפה ושם יוצאת איזו מלה, אבל לא שיחה זורמת. אני אפילו יכול להסתכל בעיני אל השם יתברך, ואני מרגיש שהוא מסתכל אלי בנזרה, אבל כל כך קשה לי לדבר ולשוחח אתו.

כשה מגיע לבקש על דבר מסים שאני צריך, או להודות על דבר טוב שקבלתי - קל לי יותר, אני אפילו יכול לתת מחמאה להקדוש ברוך הוא כביכול, להודות לו ולהגיד

כִּמָּה טוֹב הוּא אֵלַי, אֲבָל גַּם זֶה רַק מֵאֵד בְּקִצּוֹר, אֲנִי אוֹמֵר וְגוֹמֵר וּמִמְשִׁיךְ הַלְּאָה, לֹא מִתְפַּתַּחַת מִזֶּה שִׂיחָה. כְּשֵׁיט נֹשֵׂא שְׁחָשׁוּב לִי וּבִאֲמַת הֵייתִי רוֹצֵה לְשׁוֹחַח עַל זֶה עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְלַבֵּן אֶת כָּל הַצְּדִידִים שֶׁל הָעֲנִיָּו, פְּשׁוּט כִּמוֹ שֶׁהֵייתִי מְשׁוֹחַח עַל זֶה עִם יְהוּדֵי חֶסֶם - אֲזִי זֶה לֹא הוֹלֵךְ, אֲנִי כָּל כֶּךָ מִתְאַמֵּץ עַד שֶׁאֲנִי מִמְשֵׁב מִתְפּוֹצֵץ מִזֶּה.

יֵשׁ לִי בְרוּךְ ה' אֲמוּנָה, אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא לִידִי, הוּא מִקְשִׁיב לִי, הוּא רוֹאֵה אוֹתִי, אֲבָל אֲנִי מִתְפַּלֵּא עַל עֲצָמִי לָמָּה כְּשֶׁאֲנִי מְדַבֵּר בְּבֵית אוֹ עִם חֵבֵר, כְּשֶׁאֲנִי מְשׁוֹחַח עִם כָּל אֶדָם שֶׁהוּא וּבּוֹדָאִי כְּשֶׁאֲנִי מְדַבֵּר עִם רַב אוֹ מְשִׁפִּיעַ, אֲזִי כָּל כֶּךָ קָל לִי לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַח, זֶה מִמֶּשׁ זוֹרֵם לְהַפְּלִיא, לָמָּה כְּשֶׁזֶּה מְגִיעַ לְדַבּוֹר עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְקוֹר הַטוֹב וְהַרְחֵמִים, הַכֹּל נִתְקַע?

אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁכְּאֲשֶׁר אֲזַכֶּה בְּיוֹם מִן הַיָּמִים לְדַבֵּר וּלְשׁוֹחַח בְּצוּרָה מְסֻדָּרָת עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לֹא יִהְיֶה אִף דְּבַר שֶׁאֲנִי רוֹצֵה וְלֹא אוֹכֵל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ.

אֲנִי מְנַסֶּה לְחַשֵּׁב מֵאִיפָּה מְגִיעַ הַקְּשִׁי, אִיפָּה זֶה מְסֻתְבָּד. וּבְמַחְשָׁבָה רֵאשׁוֹנָה נִרְאָה לִי שֶׁזֶה קֶשׁוֹר לְזֶה שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ יוֹתֵר טוֹב מִמֶּנִּי מֵהַמְפְּרִיעַ לִי, כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַי, וְהוּא כְּבָר יוֹדֵעַ מֵה אֲנִי הוֹלֵךְ לְהַגִּיד לוֹ עֲכָשׁוּ, אֲנִי לֹא מְחַדֵּשׁ לוֹ שׁוּם דְּבַר.

כִּמוֹ כְּשֶׁאֲלֹךְ לְהַשִּׁיחַ אֶת הַלֵּב לִיהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם, בְּרַגַּע שֶׁאֲנִי רוֹאֵה שֶׁהוּא קֹלֵט וְהַבִּין אֶת הַבְּעִיָּה שְׁלִי, לֹא אֲחֻזֵר עַל זֶה שׁוֹב, אֲנִי אֲרַגִּישׁ כְּצַחֲקוֹ לְחֹזֵר שׁוֹב עַל מֵה שֶׁהוּא כְּבָר שָׁמַע מִמֶּנִּי לְפָנַי רַגַּע, וְאֲנִי עוֹד חוֹזֵר עַל זֶה בְּאוֹתוֹ טוֹן וּבְאוֹתוֹ נְגוּן; אוֹתוֹ דְּבַר אֲנִי מְרַגִּישׁ כְּצַחֲקוֹ כְּשֶׁאֲנִי מְשׁוֹחַח עַל אִיזָה עֲנִיָּו עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא הֵרִי יוֹדֵעַ מֵרֵאשׁ מֵה וְאִיךָ אֲנִי עוֹמֵד לְהַגִּיד עֲכָשׁוּ מֵה שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְהַגִּיד.

לְמַעַשֵּׂה כְּשֶׁאֲנִי מְדַבֵּר עִם חֵבֵר קְרוֹב אֲנִי כֹּן מְסַגֵּל לְדַבֵּר יוֹתֵר בְּאֲרִיכוּת, יוֹתֵר לְפָרֵט, אֲבָל זֶה בְּאֲמַת בְּגִלְל שֵׁיט לִי הַרְגָּשָׁה שֶׁאֲנִי מְחַדֵּשׁ לוֹ מִשְׁהוֹ שֶׁהוּא לֹא יָדַע לְפָנַי כֹּן, וְאִם לֹא אוֹמֵר לוֹ אֶת זֶה הוּא לֹא יָדַע מִכֶּךָ, וְלָכֵן הִשִּׁיחָה נְחֻמָּה, אֲנִי מְרַגִּישׁ שֶׁאֲנִי פּוֹעֵל מִשְׁהוֹ.

שָׁמַעְתִּי מִמְשִׁפִּיעַ מְסִיִּם שֶׁזֶה קֶשׁוֹר לְעֲנִיָּו שֶׁל יְדִיעָה וּבְחִירָה, שָׂאָף עַל פִּי שִׁיחָדִי מֵאֲמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ כָּל מֵה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת, בְּכָל זֹאת הוּא צְרִיךְ לְהֵאֲמִין שֵׁיט לוֹ אֶת הַבְּחִירָה לַעֲשׂוֹת רַק טוֹב וְלֹא רַע חֶסֶם וְשָׁלוֹם; וְאוֹתוֹ דְּבַר כְּשֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּשֶׁמְגִיעִים לְשׁוֹחַח עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא צְרִיכִים אֶת הָעֵבוֹדָה שֶׁל

בחירה, אלא לתאר לעצמנו שהקדוש ברוך הוא כביכול עדיין לא יודע מה אני הולך לספר לו, וכך אפשר יותר בקלות לדבר אתו בדבר איש אל רעהו, אפלו שבאמת הוא כן יודע הכל. אבל זה קל לומר וקשה לקיים.

אני מקווה שהסברתי טוב את עצמי, ואני מקווה שראש הישיבה שליט"א יוכל לתת לי עצות והדרכה על כך.

יישר פח

תשובה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישלח, י"ד כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תתחזק בתפלה והתבודדות, צריכים להיות עקשן גדול, לא לעזוב את העבודה הקדושה של תפלה והתבודדות.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ב): "צריך לידע איך ללחם, עם החרב" של התבודדות, "שלא יטה אותה לימין או לשמאל". כשהולכים להתפלל, עומדים להשתמש עם חרב התפלה - צריכים הרבה חזוק; פי כשאדם רוצה להתפלל, הוא רוצה לבקש מהשם יתברך - באות שתי קלפות להפריע לו שלא יתפלל, קלפה ימנית וקלפה שמאלית. הקלפה הימנית אומרת: 'מה אתה צריך לבקש מהשם יתברך? כל מה שהקדוש ברוך הוא עושה - זה הרי רק טוב!' הקלפה הזאת גם אומרת: 'הקדוש ברוך הוא הרי יודע הכל, למה אתה צריך לדבר אליו?' זה נכון, שהקדוש ברוך הוא עושה הכל לטובה והוא יודע הכל, אבל הקדוש ברוך הוא רוצה שנתפלל ונבקש ממנו. כשעולות המחשבות האלו בתפלה - זה קלפת ישמעאל.

אחר כך יש קלפה של כפירות ואפיקורסות, שכופרת בהכל; הקלפה מסיתה את האדם: 'מה יש לך להתפלל? הרי אין כלום, חס ושלום.

לכן, מי שלוקח את חרב התפלה צריך לאחז את החרב חזק, לא לנטות לא לימין ולא לשמאל, ו"ושיהא קולע אל השערה" לדקר עם החרב דקירה אחר דקירה, בלי לעצר. "ולא יחטא" אפלו שהוא רואה שעוברים כל כך

הַרְבֵּה יָמִים וְשָׁנִים וְהוּא עֲדִין לֹא נִעְנָה, שְׁיִמְשִׁיף לְדָקָר עִם חֶרֶב הַתְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְלֹא הַפְּסָקָה, זֶה הַכּוֹנֵנָה לְהִיּוֹת 'קוֹלֵעַ אֶל הַשְּׁעָרָה', מְכוֹנֵנִים לְנִקְדָּה, לֹא מִתְיַאֲשָׁים, יְהִיָּה מָה שְׁיִהְיֶה.

כְּמוֹכֵן, כְּשֶׁמְבַקְשִׁים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ - זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים. מְבַקְשִׁים מִתְּנַת חַנּוּם, לֹא שְׁחוּשְׁבִים 'מַגִּיעַ לִי', אֶלָּא בְּלִשׁוֹן תַּחֲנוּנִים: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי מִתְּנַת חַנּוּם; לֹא מַגִּיעַ לִי כְּלוּם, אֲבָל אַתָּה הָרִי בְּעַל הַרְחָמִים, לְכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תְּרוּחַם עָלַי וְתֵן לִי יְשׁוּעָה"; אִם מִתְעַקְשִׁים, מְכוֹנֵנִים אֶת הַחֶרֶב לְמִטְרָה, לֹא מִתְיַאֲשָׁים - מְקַבְּלִים אֶת הַיְשׁוּעָה.

הַכִּי טוֹב יְהִיָּה, שֶׁתַּעֲשֶׂה עַל זֶה בְּעֲצָמוֹ תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוּת, תְּשׁוּחַח עַל זֶה בְּעֲצָמוֹ עִם הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי כָּל כֶּף רוּצָה לְדַבֵּר אִתְּךָ, אֲנִי רוּצָה לְסַפֵּר לְךָ הַכֹּל, אֲבָל נִכְנָסוֹת בִּי מִחֻשְׁבוֹת רְעוּת שְׁמִפְרִיעוֹת לִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, אֲנִי חוֹשֵׁב 'מָה אֲנִי צָרִיף לְדַבֵּר אִתְּךָ כְּשֶׁאַתָּה כְּבָר יוֹדֵעַ הַכֹּל בְּעֲצָמְךָ'?" כֶּף תְּשׁוּחַח עִם הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. כִּי רַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (שם): "זֶה בְּחִינַת מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת שֶׁבַתְּפִלָּה, שֶׁהֵם עֲנִינֵן דְּמַכְסִין עַל עֵינַיִן", הַמִּחֻשְׁבוֹת הַרְעוּת שְׁמַגִּיעוֹת אֶל הָאָדָם בַּתְּפִלָּה, הֵן עֲנִינִים שְׁמַכְסִים אֶת הָעֵינַיִם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (אִיכָה ג, מד): 'סִפְתָּה בְּעֵנֶן לְךָ מַעֲבוֹר תְּפִלָּה', הַמִּחֻשְׁבוֹת הַרְעוּת הֵן כְּמוֹ עֲנִינִים שְׁמַסְתִּירִים אֶת אִוַּר הַשֶּׁמֶשׁ, כֶּף גַּם הַקְּשִׁיּוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתִּירוֹת אֶת הָאִוַּר שֶׁל לְרֵאוֹת אֱלֻקוֹת.

שְׁתֵּי הַקְּלִפּוֹת הָאֵלוּ, עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל; הַקְּלִפָּה שֶׁל עֲשׂוּ הִיא כְּפִרְיָה, שְׁמַטְעָה בְּמִחֻשְׁבוֹת רְעוּת חַס וְשְׁלוֹם, שֶׁל לִית דִּין וְלִית דִּין, וְהַקְּלִפָּה הַשְּׁנֵינִיָּה שֶׁל יִשְׁמַעְאֵל, שְׁמַטְעָה בְּמִחֻשְׁבוֹת רְעוּת, שֶׁל 'שְׁמַע ה' תְּפִלָּתְךָ', הַכֹּל זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵין צָרִיף לְהַתְּפִלָּל; שְׁתֵּי הַקְּלִיפּוֹת הָאֵלוּ מְפָרִיעוֹת לְהַתְּפִלָּל, וּמְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ יְלַחֵם עִם חֶרֶב הַתְּפִלָּה וַיִּכְנִיעַ אוֹתָם לְגַמְרִי.

הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

איך אפשר לגרם שאשתי תשתתף בהכנה לקדוש?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה לכתב על ענין שכבר מפריע לי מאז החתונה, עוד לא כתבתי אף פעם על זה כי חשבתי שזה דבר טפשי ונסיתי לדחוק את זה בתוכי שזה לא יכאב לי, למעשה אני רואה שמדי תקופה זה שוב מתחיל להפריע לי מאד חזק, לכן החלטתי שאני כן חייב לשאל לגבי הענין, ואם ראש הישיבה יענה לי שזה באמת לא אמור להפריע לי, אשתדל מאד לעבד על עצמי שזה באמת לא יכאב לי.

הספור שלי הוא כך: אני רגיל מילדותי שלפני הקדוש של ליל שבת זה זמן קדוש מאד, אפשר לפעל אז הרבה מאד, בבית הורי היו אז תמיד רגעים מרוממים, כל בני המשפחה עמדו סביב השלחן והסתכלו על אבא שלי בשעה שהוא אומר את הלשם יחוד (בחסידות שממנה אני מגיע נהוג לומר שני נסחאות ארפים של לשם יחוד לפני קדוש) באותו זמן היה אפשר לראות על אבא שלי אור נפלא.

יכול להיות שאני משתטה, אבל אחרי החתנה שלי, כשקראתי לאשתי שאני רוצה לעשות קדוש, אם לא התחלתי את הקדוש ברגע שקראתי לה היא נכנסה למצב רוח רע למה אני כבר קורא לה אם אני עדיין לא מוכן. אז שהיא הלכה או התישבה, נסיתי כמה פעמים לבקש שתעשה לי טובה ותעמד בשתי הדקות האלו עד שאני מתחיל קדוש, אבל היא לא הבינה מה אני רוצה ממנה, הרגשתי שאני מדבר לאזנים אטומות. עכשו זה מפריע לי הרבה יותר, כי יש לי כבר ילדים גדולים.

אני מקוה שראש הישיבה יבין אותי, ויתן לי עצה מה לעשות בענין זה.

אני חייב את חיי לראש הישיבה, ובלי ראש הישיבה בנראה לא הייתי בקו השפיות.

יירש פנח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

בשעה שעושים קדוש בליל שבת נעשה אור בכל העולמות, ואם

אֲנָשִׁים הָיוּ יוֹדְעִים מֵה קוֹרָה בְּשָׂמִים כְּשֶׁעוֹשִׂים קְדוּשָׁה - הָיוּ רוֹקְדִים מְרַב שְׂמֵחָה; כִּי בְּשִׁעָה שְׂעוֹשִׂים קְדוּשָׁה זֹכִים לְקַבֵּל אַמוּנָה חֲזָקָה. כְּפִי שְׂרַבִי נִתַּן אוֹמֵר (לְקוּטֵי הַלְכוֹת צִיצִית הַלְכָה ה', אֹת טו) שְׂבִשְׂעָה שְׂלוֹקְחִים אֶת הַכּוֹס בְּיַד כְּדֵי לַעֲשׂוֹת קְדוּשָׁה - מְקַבְּלִים אַמוּנָה חֲזָקָה.

כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה קְדוּשָׁה הוּא נֶעֱשֶׂה עַד עַל בְּרִיאַת שְׂמִים וְאַרְץ. לָכֵן, לְפָנַי שְׂעוֹשִׂים קְדוּשָׁה, כְּשֶׁשְׂלוֹקְחִים אֶת הַכּוֹס בְּיַד - צְרִיכִים לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה כְּדֵי שְׂלֵא יִהְיוּ פְּסוּלִים לַעֲדוּת. צְרִיכִים לְהִרְהַר בְּתַשׁוּבָה וּתְיִקוּן הַמַּעֲשִׂים, וְלִהְתַּחַרֵּט עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים. זֶה מֵה שְׂרֹאִים אֶצְל יְהוּדִים כְּשֶׁרִים דְּבִקּוֹת חֲזָקָה בְּשִׁעַת קְדוּשָׁה וְגַם רָאוּ אֶת זֶה אֶצְל רַבְּנֵי ז"ל, כְּפִי שְׂרַבִי נִתַּן מִסֵּפֶר (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן קס"ט): "קִדְּם הַקְּדוּשָׁה הִיָּה נוּטֵל הַכּוֹס בְּיָדוֹ, וְהָיָה עוֹמֵד זְמַן רַב עִם הַכּוֹס בְּיָדוֹ לְפָנַי הַשְּׁלֵחַן בְּשִׁתְּיָקָה, וְלֹא הָיוּ שׁוֹמְעִין מִמֶּנּוּ כִּי אִם קִצַּת קוֹל הַשְּׂתוֹקְקוֹת, וְעָלָה אֹז לְמָקוֹם שְׂעָלָה, אַחֵר כָּךְ, אַחֵר שְׂשָׂהָה הַרְבֵּה מְאֹד, פְּתַח פִּי בְּנִעִימוֹת נִפְלָא: "יּוֹם הַשְּׂשִׁי".

אֵל תְּדַרְוֵשׁ מְאֹשְׁתָךְ לַעֲמֵד יִשָּׁר בְּלֵי לְזוּז; תֵּן לָהּ לְהַכִּין אֶת הַסְּעוּדָה, תֵּן לָהּ לְהִתְעַסֵּק בְּדְבָרִים שְׂלָה, וּכְשֶׁאֲתָה מוֹכֵן לַעֲשׂוֹת קְדוּשָׁה - הִיא תְּבוּאָה, וְאִם אֲתָה תִּצְטָרֵךְ לְהִמְתִּין עוֹד כְּמָה דְּקוֹת - תּוֹכֵל עוֹד קִצַּת לְהַשְׂתוֹקֵק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

תִּזְהַר לֹא לַעֲשׂוֹת מֵהַמְצוּוֹת - חוֹמְרוֹת וְדְקְדוּקִים, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה. וּכְשֶׁאֲתָה מַחֲנִיף אֶת הַיְלָדִים שְׂלָךְ שִׁיעֲמָדוֹ עִם דְּרָךְ אֶרֶץ בְּקְדוּשָׁה - תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּשִׂמְחָה, לֹא בַעֲצָבִים; כִּי בְּשִׁבְתָּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה. גַּם כְּשֶׁמִּתְכַּוְּנִים לְקְדוּשָׁה, חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה - זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כְּפִי שְׂרַבְּנֵי אָמֵר (לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן חֶלֶק ב', סִימָן יז): "צְרִיף לְהִזְהַר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשִׁבְתָּ"; רַבְּנֵי שְׂאֵל אֶת רַבֵּי נִתַּן (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן קנ"ה): "אֲתָה שְׂמֵחַ בְּשִׁבְתָּ? עֲנֵה רַבֵּי נִתַּן: "אֲנִי רְצִינִי", אָמַר לוֹ רַבְּנֵי: "בְּשִׁבְתָּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

איך אפשר לגרם שבעלי ידע שאני מעריכה אותו?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול, איך אפשר לגרם שבעלי ידע שאני מעריכה ומחשיבה אותו?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וישב, י"ט כסלו, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי'

לגבי השאלה שלכם, איך אתם יכולים לגרם שהבעל ידע שאתם מעריכים אותו; אי אפשר לשכנע בזה, זה משהו שיודעים ומרגישים בעיניים עצומות. אם האשה מחשיבה את הבעל, היא מעריכה אותו - הבעל יודע מזה, ואם לא - הבעל מרגיש את זה; אי אפשר לשכנע אדם שמעריכים אותו אם זו לא אמת.

זה מתחיל אצל האדם בעצמו; אם מוצאים בעצמנו נקודות טובות, רואים בתוכנו את הדברים הטובים - אזי אפשר לראות בפני את הטוב, אבל אם האדם ממרמר, הוא לא אוהב את עצמו - איך הוא יוכל לאהב את השני?

רבי נתן פגש פעם מישהו שהוא כבר לא ראה הרבה זמן, רבי נתן שוחח אתו, והוא ראה שאותו אחד מזלזל בכולם. רבי נתן שואל אותו: "מה שלום פלוני?" "מה שלום אלמוני?" ובכלם הוא מזלזל, אומר לו רבי נתן: "אם תעריך את עצמך - אתה לא תזלזל באף אחד. השם יעזר שתצליחו בכל העניינים."

...

איש אמונות

סגלה לפרנסה להיות בשמחה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נח, כ"ח תשרי, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

יישר כח גדול שארגנת במשך כל החג סעודות בבית המדרש בחול
המועד והושענא רבה, ולבחורים שהגיעו לחג להשתתף בהקפות; זה נקרא
לקיים באמת הכנסת אורחים.

לכבוד השנה החדשה תקפיד מאד להתפלל את כל שלוש התפלות
במנין דוקא, זה יביא לך שפע גדול. מוהרא"ש אומר: "מי שמתפלל במנין
יש לו דבר שבמנין - כסף".

עוד סגלה לפרנסה טובה; להיות בשמחה; להתגבר על העצבות
והמרה שחורה, שמחה מביאה שפע.

...

לבחור קל יותר ללכת להפצה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וירא, י"ב מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר, ישיבה קטנה ירושלים

קבלתי את מכתבך.

אני כל כך שמח שאתה כותב לי כל שבוע כמה אתה לומד ומה אתה
עושה בישיבה.

טוב מאד שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ כָּל יוֹם לְהַפְּצָה; קל יוֹתֵר לְאַנְשִׁים מִבְּגָרִים
לְקַחַת סֵפֶר, קוֹנְטְרָס - מִבְּחוֹר צְעִיר.

כָּלֵם רוֹצִים לְקַחַת אֶת הַסְּפָרִים, כָּלֵם צְרִיכִים חֲזוּק, אֲבָל הֵם מִתְּבַיְשִׁים,
הֵם חוֹשְׁבִים 'אוֹלֵי יַחֲשָׁבוּ עֲלֵיהֶם שֶׁהֵם צְרִיכִים חֲזוּק'... לְכֵן לֹא לוֹקְחִים אֶת
הַסְּפָרִים, וְכִשְׁמַגִּיעַ יְלֵד אוֹ בְּחוֹר צְעִיר עִם הַסְּפָרִים - כָּלֵם שְׂמַחִים, קל לָהֶם
לְקַחַת.

תָּן אֶת הַכֶּסֶף שֶׁל הַהַפְּצָה לְמַגִּיד הַשְּׁעוֹר שֶׁלָּךְ. אֲצַלְנוּ בִּישִׁיבָה
בְּאִמְרִיקָה מוֹהֲרָא"ש עֲשֵׂה תִקְנָה שֶׁכָּל הַבְּחוֹרִים חַיִּבִים לַעֲסֹק בְּצַדִּיקָה, כָּלֵם
צְרִיכִים לְהִתְרִים כֶּסֶף לִישִׁיבָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אל תַעֲשֵׂה דְבָרִים חֲדָשִׁים, לָךְ לְהַפְּצָה מִיַד לְיָד

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שְׁבֵת קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וַיֵּרָא, י"ז מֵר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יָאִיר

אל תַעֲשֵׂה כָלוּם.

קַח סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים וְלָךְ לְהַפִּיץ; כָּל אֵלוּ שְׂרוֹצִים לַעֲשׂוֹת דְבָרִים
חֲדָשִׁים - זֶה מִחֲזִיק מַעֲמָד מֵהַיּוֹם עַד מָחָר, מְקַבְּלִים הַתְּלַהֲבוֹת וְזֶה נִכְבָּה.

אִם אַתָּה רוֹצֵה חֵלֶק בְּגֵאֲלָה, בְּמַצָּנָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל לְקָרֵב יְהוּדִים לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ - קַח סְפָרִים, קוֹנְטְרָסִים וְגִלְיוֹנוֹת וְלָךְ הַפְּצָה מִיַד לְיָד, אוֹ בְּבִתִּים אוֹ
בְּבֵתֵי כְּנֻסָּת.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

רק דבר אחד אני צריך, שהילדים שלנו יקבלו חנוף טוב

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת חיי שרה, כ' מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... נרו נאיר, מנהל תלמוד תורה היכל הקדש

שני דברים, נקודה אחד, אבא מגיע ואומר לי שהילד שלו לא רוצה
ללכת לתלמוד תורה, כי המלמד מכה וצובט אותו, הוא מגיע הביתה עם
סימנים על הידים. הוא אומר גם שעוד אבא ספר לו כך; אני רוצה שתברר
מה קורה כאן, אם זה אמת - תפטר את המלמד, שילך לעבד בזבל.

שנית, אני לא מרצה מסדר היום, מדי הרבה זמן לפני הצהריים הולך
לאבוד, הילדים צריכים ללמד ולהתפלל בארבע השעות הראשונות,
מהשעה 9:00 עד 1:00 עם הפסקה אחת קטנה של חמש עשרה דקות,
מהשעה 11:00 עד 11:15.

אחרי השעה 1:00 אז יש הפסקה ארצה יותר, עד שעה. ומאחר יותר
אפשר להמשיך לחלק את היום, אבל בבקר זה זמן שצריכים ללמד
ולהתפלל.

אני רואה שהמלמדים חוגגים עם הילדים פת שחרית ארוכה, זה משהו
שאתה צריך לתקן.

חזק ואמץ בעבודת הקדש שלך, עזב את הכל, תן להכל להתמוטט,
אני לא צריך הקו, אני לא צריך גליון, לא עצתו אמונה, כלום; דבר אחד
אני צריך, חנוף; שהילדים שלנו יקבלו בילדותם חנוף טוב; תפילה בחיות,
למוד בחשק, ולמלא אותם בספורי צדיקים; ספורי הפצה וספורי תפלה.

מנהל זה לא תאר, מנהל הוא אחראי על כל ילד בתלמוד תורה; למנהל
צריך להיות קשר עם כל ילד, מנהל צריך בכל יום לברך לשלום כל ילד
וילד.

חזק ואמץ, ותודיע לי אם המלמד מרביץ, או שהילד מדמין.

...

הקדמה לספר "שפתי תפתח"

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ז מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
 לכבוד אהובי יקירי ... נרו יאיר

אני מקווה שאתה כבר מרגיש יותר טוב; יעזר השם שתהיה לך רפואה
 שלמה, ושיהיה לך כח להמשיך לעסק בהפצת את העצות המתוקות של
 רבנו ז"ל.

אני שולח לך את ההקדמה לספר שפתי תפתח ואני מקווה מיד לשלח
 לך את ההמשך של התורה השניה.

הקדמה:

דוד המלך מבקש מהשם יתברך (תהלים נא, יז): "ה' שפתי תפתח, ופי
 יגיד תהלתך". ה' תפתח לי את הפה, שאוכל להודות ולהלל אותך. כי בגלל
 זה הקדוש ברוך הוא ברא את העולם, שגדע ונכיר שהוא ברא את הכל, הוא
 מנהיג את הכל, ונודה ונהלל אותו, זה מה שרבנו נותן לנו; הוא מכניס בנו
 אמונה ברוחה, זכה וטהורה, מתחילים להרגיש 'הקדוש ברוך הוא אתי, עמי
 ואצלי', וכשזוכים להרגיש את זה - הפה נפתח ומתחילים לדבר אל השם
 יתברך.

הפיוש "שפתי תפתח" הוא פרוש קל על הספר הקדוש לקוטי
 מוהר"ן. הפרוש מיסד על ספריו הקדושים של הצדיק הגדול מוהרא"ש
 זכותו יגן עלינו: שפת הנחל, דרשות מוהרא"ש וספר אשר בנחל; ומבאר
 בדרך קלה לבני הנעורים, שגם למחות של דורנו יהיה טעם ורגש בספר
 הקדוש לקוטי מוהר"ן. שגם הם יזכו למה שרבנו ז"ל אמר לנו (סיי מוהר"ן,
 סימן שמט) שיכולים להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד ספרו
 לקוטי מוהר"ן, ומי שילמד את ספרו עם אמת - יבקעו לו גידי קשיות
 לבבו.

קראתי לספר בשם "שפתי תפתח", כי הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן
 פותח את הפה לדבר אל השם יתברך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים
 (תרומות א, ג): "סתם חרש - שאינו שומע ואינו מדבר", מפרש רבנו ז"ל (לקוטי

מוֹהַר"ן חֵלֶק א', סימן ס) לְמָה אָדָם לֹא מְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ? כִּי הוּא 'אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ' אֶת קוֹל הַצְּדִיקִים, אָדָם לֹא שׁוֹמֵעַ אֶת דְּבוּרֵי הַצְּדִיקִים - אֲזִי 'אֵינוֹ מְדַבֵּר', הוּא לֹא מְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ. אֲבָל כְּשֶׁמְקַשְׁבִּים לְקוֹל הַצְּדִיק, לּוֹמְדִים אֶת סִפְרוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ לְקוּטֵי מוֹהַר"ן - נַעֲשֶׂה "שְׁפָתַי תִּפְתַּח", מִתְחִילִים לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ.

בַּמֶּלֶה 'שְׁפָתַי' נִמְצְאָת הַמֶּלֶה 'שְׁפָת' כִּי זֶה מֵיִסָּד עַל הַסִּפֵּר הַקְּדוֹשׁ "שְׁפָת הַנַּחַל" וּבָאוֹת יו"ד מְרַמְזוּ שָׁמַי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרַחֵם עָלַי, שְׁאֲזַכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּלְתַקֵּן כָּל מַה שְׁאַנִּי צָרִיךְ לְתַקֵּן; אֶת נַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי. שְׁלֹא אֶצְטָרֵךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִהַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים, וְשֶׁכָּבֹד נִזְכָּה כָּלֵנוּ לְגֵאֲלָה, כַּאֲשֶׁר יִקְרָא וְיִמְלֹךְ אֲחֵד יְהִיָּה לְכֻלָּם (יְחֻזְקָא לז, כב).

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

כְּשֶׁשְׂמַחִים, אֲזִי טוֹב כָּךְ אוֹ כָּךְ

בְּעֶזְרַת ה' יְתָבְרָךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ז מַר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תִּשְׁפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲנִי

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אֲנִי שְׂמַח מְאֹד לְשִׁמְעַתְּ אֶת הַדְּבָרִים הַיְפִים וְכוּ' וְכוּ'. חֲכַמֵּינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (תַּנָּא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט): "אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? כָּל שֶׁעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה", אִשָּׁה שְׂמוֹכְנָה בְּשִׁבִיל בְּעֵלָה, הִיא עוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ וְכוּ' - הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה. עוֹד אוֹמְרִים חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲרוּבִין ק): אִשָּׁה שְׂמִינֵיָה אֶל בְּעֵלָה וְכוּ' - תִּזְכָּה לְבָנִים כְּשֶׁרִים, בָּנִים צְדִיקִים.

לְגַבִּי וְכוּ'; תּוֹדוֹ וְתִהְלֵלוּ לְהַשֵּׁם יְתָבְרָךְ. זֶה יְבִיא לָכֶם אֶת הַיְשׁוּעָה, כִּי הוֹדִיָּה וְהֵלֵל לְהַשֵּׁם יְתָבְרָךְ - מְבִיאִים נִסִּים וַיְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

לְגַבִּי אַרְךְ הַפָּאָה; מוֹהֲרָא"ש זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הִיָּה דוֹפֵק עַל כַּתְּפוֹ כְּשֶׁשְׁאַלוּ אוֹתוֹ לְגַבִּי אַרְךְ הַפָּאָה.

העקר תבקשו מהשם יתברך את התפלה על שמחה. כי אם שמחים - אזי טוב כך או כך, ואם לא שמחים - שום דבר לא עוזר. לא נהיים מרצים יותר עם פאה ארכה.

לכן מוהר"ש כותב בשאלות ותשובות ברסלב, מאות פעמים על מאות שאלות - תשובה אחת: "תהיה בשמחה". תכניסו בעצמכם אמונה - וכל הבעיות יסתלקו.

תבקשו: "רבונו של עולם, עזר לי להיות בשמחה, תסלק ממני את העצבות והמרה שחורה, תסלק ממני את הקנאה, תעזר לי שתהיה לי אמונה חזקה, שאראה רק אותך, שארגיש אותך".

...

רק אתה חושב שלא צריכים אותך?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תולדות, כ"ח מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... נרו יאיר

מה נראה לך, שרק אתה חושב שלא צריכים אותך? רק לך יש את המחשבות האלו? רבנו ז"ל ספר (שכחי הר"ן, סימן יב): "היה נדמה לו תמיד שאין מסתכלין עליו כלל ואין שומעין לו כלל, רק אדרבא, נדמה לו שמרחיקין אותו מעבודתו יתברך בכל מיני התרחקות וכאלו אין רוצין בו כלל וכלל, כי היה רואה שחולפין ועוברין כמה וכמה זמנים ועדין הוא רחוק מהשם יתברך ולא זכה עדין לשום התקרבות, על כן נדמה בעיניו שאין שומעין דבריו כלל, ואין מסתכלין עליו כלל, רק אדרבא, מרחיקין אותו בכל מיני התרחקות מעבודתו יתברך, אף על פי כן היה מחזק עצמו מאד, ולא הניח את מקומו".

מה אתה? למה שתעזוב הכל? ! תחזור, אתה עדיין יכול להיות צדיק, כל הצדיקים עברו את זה; רבנו אומר שגם הוא הרגיש מה שאתה מרגיש. רבנו אומר (שם): "וכמה פעמים היה שהיה נופל בדעתו מחמת זה שראה שהוא מתפלל ומעתיר ומפציר כל כך שיתקרב לעבודת השם יתברך ואין

מסתכלין עליו כָּלֵל, ומחמת זה נפל לפעמים בדעתו ולא היה מדבר עוד כל כך בינו לבין קונו איזה ימים, אחר כך נזכר בעצמו והתבייש בעצמו על שהרהר אחר מדותיו יתברך, כי באמת בודאי השם יתברך חנון ורחום וכו', ובודאי הוא רוצה לקרבו וכו', וחזר ונתחזק בדעתו, והתחיל שוב להעתיך ולדבר לפני השם יתברך כנ"ל, וכן היה כמה פעמים, עיני שם.

אשרינו שיש לנו רבי כזה, יש לנו רבי שמבין אותנו, יש לנו רבי שאומר לנו איך מרגישים כשמתחילים לעבד את השם, כדי שגם אנחנו נזכה להיות צדיקים גדולים.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

עשון לאישה זו פריצות נוראה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תולדות, כ"ח מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחני

קבלתי את המכתב.

מה ש ... שואלת, אם מתר לעשן סיגרטה אלקטרונית וכו'; תגידו לה שלא תעשן אף פעם. עשון לאשה זו פריצות נוראה, לא משנה אלקטרוני או לא אלקטרוני; מוהרא"ש כותב אין ספור פעמים שעשון לנשים זו פריצות נוראה.

תכניסו בתלמידות את היפי שבצעדינות, שהן יגעלו מהדרך של אמות העולם, יש לי תלמיד שבוכה אלי שאשתו רוצה לעשות לעצמה עוד חרים באזן, לחקות את אמות העולם, הוא לא יודע מה לעשות. לכן אני מבקש מכם שתכניסו בבנות בית פיגא את אהבה לצניעות.

מה אומר לכם, אני נהיה חלש משאלות מהסוג הזה; אני רוצה שהתלמידות יהיו צדינות וקדושות. מוהרא"ש מספר, כשהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו היה בפסח באיסטנבול, הוא ראה שם אברכים עם נשמות מאד קדושות, היו להם נשמות קדושות במעלה של התנאים הקדושים.

הבעל שם טוב אמר, שהם זכו לזה בגלל הצניעות של האמהות שלהם, הנשים שם היו מאד עדינות; רואים למה אפשר לזכות כשמתנהגים בעדינות. כן גם צריכים לדבר אל הילדות על להסתפר אחרי החתונה; רק אם יכניסו את זה בילדותן - הן יעשו את זה בשמחה, ואם לא - הן יעשו את זה בכפייה, ואחר כך נופלים מזה, מגדלים בחרה את השער. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לשכר מקום לבית כנסת אפלו שעדין אין מנין

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תולדות, כ"ח מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר, גבאי בית המדרש היכל הקדש לונדון קבלתי את מכתבך.

כדאי לשכר מקום לבית כנסת אפלו שעדין אין מנין לכל שלוש התפלות.

אצלנו בווייליאמסבורג, כשהתחלנו את המנין של היכל הקדש - גם לא היה לנו מנין לכל שלוש התפלות, התחלנו עם סעודה שלישית ובמשך הזמן זה גדל והתרחב כל כך יפה, כל כך הרבה אנשים התקברו, ובמשך הזמן נהיו ישיבה, תלמוד תורה, בית פיגא וכו' וכו'.

כן גם בקרית יואל, בהתחלה הם מאד התקשו עם מנין, והיום יש כבר בקרית יואל שלושה בתי מדרש היכל הקדש. כך מתחילים בית כנסת, קופצים למים, ובמשך הזמן יצא שם בלונדון שיש פנה שמחזקים שם, וכלם יבואו.

עכשו פתחנו בית מדרש היכל הקדש בטבריה; לאט לאט מתרבים בני החבורה, אנשים רעבים באים בסתר לקחת חזוק, לשמע כמה דבורים מרבנו שיהיה להם פח לעבד את השם.

תשכר את המקום, תתחיל עם סעודה שלישית, לאט לאט תראה שיהיה קבוע יפה של חסידי ברסלב.

רק תִּזְהַר שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֶצְלְכֶם לִיצְנוּת וְלֹא יִי"ש.
תִּדְבֵר בְּסֵעוּדָה שְׁלִישִׁית דְּבוּרִים פְּשׁוּטִים; תִּקְרִיא מִכְּתָבִים מִמוֹהָרָא"ש
זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ אוֹ מֵהִסְפֵּר עֲצָתוֹ אֲמוּנָה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

כְּדָאי לְוַתֵּר עַל הָאֲפָנוֹת, כְּדֵי לְזַכּוֹת לְדוּרוֹת כְּשָׂרִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תִּשְׁפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קְבַלְתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ.

הַשְּׂאֵלוֹת הָאֵלוּ גוֹרְמוֹת לִי חֲלָשָׁה; מַה אֶעֱנֶה לָּךְ? אֵינן הַלְכוֹת עַל
צְנִיעוּת, לְהִתְלַבֵּשׁ בְּעֲדִינּוֹת זֶה עֲנִין שֶׁל רָגֶשׁ, וְאִם אֲשַׁתָּךְ רוֹצֶה לְחַקוֹת אֶת
הַגּוֹיִם, לַעֲשׂוֹת לְעֶצְמָה עוֹד חוֹר בְּאֶזֶן בְּשָׁבִיל עוֹד עָגִיל - תִּבְקֶשׁ מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ שְׁתַּכַּנֵּס בְּהַ רֵיחַ טְהוֹרָה; רַק תִּפְלֶה תַעֲזוֹר לָךְ.

אֲשַׁתָּךְ הִיא בְּאֵמֶת אִשָּׁה יְקָרָה וְטוֹבָה מְאֹד; בְּפַעַמִּים הַסְּפוּרוֹת שֶׁהִנְעַתָּ
לְדַבֵּר אֵתִי בְּיַחַד אֶתָּה הִכְנִיתִי שֶׁהִיא טוֹבָה מְאֹד. מִתֵּר לָךְ לְהִגִּיד לָהּ שְׂאֵתָה
לֹא רוֹצֶה, וְתַחֲזֹק אוֹתָהּ, שְׂאִם מִתְלַבֵּשִׁים בְּעֲדִינּוֹת - זֹכִים לִילְדִים כְּשָׂרִים,
וְאִם מִתְלַבֵּשִׁים כְּמוֹ בֵּת יִשְׂרָאֵל - הִילְדִים יִשְׂאָרוּ יְהוּדִים; כְּדָאי לְוַתֵּר עַל
הַדְּבָרִים הָאֵלוּ - כְּדֵי לְזַכּוֹת לְדוּרוֹת כְּשָׂרִים.

תַּחֲזֹק אוֹתָהּ, תִּרְאֶה לָהּ כְּמָה הָעוֹלָם מִפְּחִיד. יְלָדִים בּוֹרְחִים, יְלָדִים
מִתְבּוֹלְלִים בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְאִם מִתְנַהֲגִים בְּעֲדִינּוֹת - אוֹמֵר
רַבְּנּוֹ (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים, סִימָן ט): "צְנִיעוּת שְׂבָאִשָּׁה מְזַכֶּה לָהּ לְכַנִּים הַגּוֹיִנִים".

אֶתָּה יְכוּל לְהִגִּיד לָהּ מַה רְצוֹנָךְ, וְתַחֲזֹק אוֹתָהּ. וְאִם הִיא בְּמִילָא תַעֲשֶׂה
אֶת זֶה - אַל תַּעֲלִיב אוֹתָהּ, רַק תִּבְקֶשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל עֲצָמָךְ, עַל אֲשַׁתָּךְ
וְהִילְדִים - שִׁיְהִיָּה לְכֶם רָגֶשׁ לְצְנִיעוּת, וְעַם סְבָלְנוֹת וְתַפְלָה הִיא תִּמְשָׁךְ לְצַד
הַטּוֹב וְתִרְצֶה לְהִתְלַבֵּשׁ כְּמוֹ בֵּת יִשְׂרָאֵל.

אַל תִּאֲבֹד עֲשָׂתוֹנוֹת, כְּכֹר רְאִיתִי הִרְבֵּה סְפוּרִים אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ

שבת־פֶּלֶה וְהַתְּבוּדוֹת הֵם פְּעֻלוֹ נְסִים וְנִפְלְאוֹת. אֵתָּה תִּבְקֶשׁ מֵהֵשֶׁם יִתְּבַרְךָ:
 "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּעָזֵר לִי וּלְאַשְׁמֵי שְׁנֵהֶיָּה יִרְאֵי שָׁמַיִם וּשְׁמוּרַיִם
 מִחֻקּוֹת הָעֶכוּ"ם, שְׁנֵאֵהֵב אֶת דְּרָךְ הַיְהוּדוֹת, שְׁנֵאֵהֵב צְנִיעוּת. אֲבָא יָקָר, אֲנִי
 מוֹדֶה לָךְ עַל אֲשַׁמֵּי וְעַל יְלָדֵי, אֵתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי כֹל כֶּף הַרְבֵּה נְסִים עַד עַכְשָׁו,
 עֵזֵר לִי שְׂאֲשַׁמֵּי תִרְצֶה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּעֵדִינֹת, שֶׁהֵיא לֹא תִרְצֶה לְחֻקּוֹת אֶת
 הָאֲפָנוֹת הַחֲדָשׁוֹת, אֲנִי מִבְּקֶשׁ מִמֶּךָ, אֲנֵי ה' הוֹשִׁיעָה נָא, עֵזֵר לִי וּלְאַשְׁמֵי
 שְׁנִירְצֶה רַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ וְנִזְכָּה לְבָנִים וּבְנֵי בָנִים יִרְאֵי אֱלֹקִים".
 וְאִם הֵיא שׁוֹאֵלֶת אוֹתְךָ מֵה אֲנִי אוֹמֵר - אֵתָּה יָכוֹל לְהִרְאוֹת לָהּ אֶת
 הַמִּכְתָּב הַזֶּה.

הֵשֶׁם יֵעָזֵר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

פְּתַחְתִּי חֹדֶר כֶּשֶׁר בְּקָרְיָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְּבַרְךָ - יוֹם ד' פְּרִשַׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ט מֵר-חֶשְׁוֹן, עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ,
 שְׁנַת ה'תשפ"ג
 לְכַבּוֹד אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּלִמִּידֵי הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ, תּוֹשְׁבֵי קְרִיַת בְּרֶסֶלַב לִיבֶעֱרֻטִי, ה'
 עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ

בְּשׁוּרָה טוֹבָה לְאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, פְּתַחְתִּי חֹדֶר כֶּשֶׁר בְּקָרְיָה, מְקוֹם שְׂאֲפָשֶׁר
 לַעֲשׂוֹת הַתְּעַמְלוֹת לְנִשְׁמָה.

הַמְּקוֹם הוּא בְּבֵית הַפְּנִסֶט; אֲפָשֶׁר לְבוֹא בְּכָל בֶּקֶר לְלַמֵּד וְלְהַתְּפַלֵּל,
 לְבָנוֹת אֵת הַנִּשְׁמָה; שֶׁתְּהִיָּה לָנוּ נִשְׁמָה בְּרִיאָה, נִשְׁמָה חֲזָקָה.

גַּם הַגּוֹף נִבְנָה וְנִהְיָה בְּרִיא, הוּא נִהְיָה חֲזָק מְאֹד. כֶּף אוֹמְרַת הַתּוֹרָה
 (מְשָׁלִי א, ג): "כִּי לִוְיַת חֲזַן הֵם לְרֹאשׁוֹךְ", כְּשֶׁלּוֹמְדִים תּוֹרָה - הָרֹאשׁ נִעֲשֶׂה בְּרִיא
 וּמְקַבֵּל חֲזַן, "וְעֵנְקִים לְגִרְגֹרְתָךְ", כְּשֶׁלּוֹמְדִים תּוֹרָה - הַצְּנוּר נִעֲשֶׂה בְּרִיא
 וּמְקַשֵּׁט. עוֹד כְּתוּב (שֵׁם ג, ח): "רְפָאוֹת תְּהִי לְשֶׁרְךָ", כְּשֶׁלּוֹמְדִים תּוֹרָה הַבְּטָן
 מִתְּרַפֵּאת, "וְשִׁקּוּי לַעֲצָמוֹתֶיךָ", כְּשֶׁלּוֹמְדִים תּוֹרָה מִחַ הַעֲצָמוֹת מִתְּחַזֵּק
 (עֲרוּבִין נד).

מֵאֵד אֲבָקֶשׁ מִמֶּךָ, לֹא כֹל מֵהַשְּׁנַי עוֹשֶׂה - אֶתְּהָ גַם צְרִיף לַעֲשׂוֹת.
 עֲדִיף שֶׁתְּבוֹא לַעֲשׂוֹת הַתְּעַמְלוֹת לְנִשְׁמָה שְׁלֶךָ, תִּבְנֶה אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלֶךָ. בֹּא
 לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְלַמֵּד, תִּחְקֶה אֶת הָאֲבָרְכִים שֶׁבָּאִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, שְׁקוֹבְעִים
 עִתִּים לַתּוֹרָה. לְגוֹי אֵין תּוֹרָה, אֵין לוֹ מִקְוֶה וְלֹא תִפְלָה - לְכֵן הוּא הוֹלֵךְ
 בְּבִקְרָ לְבָנוֹת אֶת הַגּוֹנֵף שְׁלוֹ, לְגוֹי אֵין עֲתִיד, אֲצִלוֹ הַגּוֹנֵף זֶה כֹּל הַחַיִּים, לְכֵן
 הוּא רֵץ בְּבִקְרָ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה. אֶתְּהָ יְהוּדִי, יֵשׁ לְךָ נִשְׁמָה - בֹּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
 תִּקְבַּע עִתִּים לַתּוֹרָה.

תַּעֲשֶׂה לְךָ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ - כִּף לֹא יוֹכְלוּ לְהִטְעוֹת אוֹתְךָ. רַבְּנוֹ אוֹמֵר
 (ח"י מוהר"ן, סימן רס) מִי שֶׁשָּׁתָּה מִהַיַּיִן הַהוֹנְגָרִי - אוֹתוֹ כָּבֵר אֵי אֶפְשָׁר לְהִטְעוֹת.
 לְךָ קִצְתָּ לְהַתְּבוֹדְדוֹת, לְךָ לְטִיֵּל מֵאַחֲרֵי הַבֵּית שְׁלֶךָ, תְּשִׁיחַ אֶת לְבָבְךָ אֶל
 הַשָּׁם יִתְּבָרֵךְ, תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ: "רַבְּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי קִצְתָּ שְׁכָל, שְׁאֲזַכֵּר מֵהַ
 הַתְּכִלִּית, מֵהַ יִשְׁאַר מִמֶּנִּי".
 הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אל תלחם בעדינות וצניעות של אשתך

בְּעִזְרַת ה' יִתְּבָרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ט מֵר-חֶשְׁוֹן, עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ,
 שְׁנַת ה'תשפ"ג
 לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר
 אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, אִשָּׁה עֲדִינָה - שְׁוֶה יוֹתֵר מִכָּל דְּבָר בְּעוֹלָם. יְכוּל לְהִיּוֹת
 שְׂאֵתָה צָעִיר, יֵשׁ לְךָ רְתִיחַת הַדָּמִים וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר לְךָ שְׂאֵין טוֹב
 יוֹתֵר מֵעֲדִין, פָּשׁוּט וְצָנוּע.
 אֲבָקֶשׁ מִמֶּךָ, אֵל תִּלְחַם בְּעֲדִינוֹת שֶׁל אִשְׁתְּךָ, אֵל תִּכְנִים לָהּ מְשָׁגִים
 חֲדָשִׁים מִהָעוֹלָם; יַעֲבְרוּ הַכֹּמֶה שָׁנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל רְתִיחַת הַדָּמִים וְאֶתְּהָ
 תִּתְחַרֵּט כֹּל כִּף... אֲנִי אוֹמֵר לְךָ וְאֲנִי יוֹדֵעַ עַל מֵהָ אֲנִי מְדַבֵּר. יֵשׁ אֲבָרְכִים
 שֶׁבּוֹכִים לִי שֶׁנִּשְׁשׂוֹתִיהֶם סוּטָה מִהַדְרָךְ וְהֵם לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת כְּלוּם, בְּשִׁעָה
 שֶׁהֵם בְּעִצְמָם לַעֲגוּ וּבְזוּ בְּעֵבֶר אֶת הַדְרָךְ הָעֲדִינָה.

אוי וַאֲבוֹי, כַּמָּה מִפְּחִיד הוּא הָעוֹלָם, אוֹי כַּמָּה מֵר כְּשֶׁהָאִשָּׁה כְּכֹר לֹא תִמְיָמָה, הִיא לֹא רוֹצֶה לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי הַצְּדִיקִים; נִגְמַר עִם הַבַּיִת, נִגְמַר עִם הָאָמָא לְיִלְדִים, נִגְמַר הַכֹּל.

הַלֵּב מִתְפּוֹצֵץ כְּשֶׁבְחוּרִים עוֹנִים לִי, שֶׁהֵם צְרִיכִים אִשָּׁה שֶׁהִיא לֹא כֹל כֶּף אֲדוּקָה. אֲנִי מִצִּיעַ שְׂדוּכִים לְבַחֲוֹרִים וְהֵם לֹא יוֹדְעִים מִהַחַיִּים שְׁלֵהֶם, יֵשׁ לָהֶם אֶת רְתִיחַת הַדָּמִים שֶׁל צְעִירִים, וְלָכֵן הֵם פּוֹסְלִים שְׂדוּכִים.

אֲנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיהֶם, תְּתַנְהֵגוּ בְּשֶׁכֶל, קַח אִשָּׁה עֲדִינָה וְטוֹבָה, קַח אִשָּׁה צְנוּעָה, קַח אִשָּׁה טְהוֹרָה וְתִמְיָמָה, כֹּל כֶּף טוֹב אִשָּׁה כְּשֶׁרָה; הִיא תִחַנֵּף אֶת הַיִּלְדִים שְׁלָךְ, הִיא תִקְרָא אֶתֶם קְרִיאַת שְׁמַע, הִיא תִטַּל לָהֶם יָדַיִם; מַה אַתָּה מִפְּחִיד – שֶׁהִיא לֹא תִרְצֶה לְקַחַת לְיָד טְלָפוֹן לֹא כְּשֶׁר? הֲרֵי רַק אַתָּה תִרְוִיחַ מִזֶּה, אֲבָל הַבַּחֲוֹרִים הַצְּעִירִים עִם רְתִיחַת הַדָּמִים לֹא רוֹצִים לְהִקְשִׁיב לִי.

מִמֶּךָ אֲבַקֵּשׁ, תִּרְחַם עַל הַחַיִּים שְׁלָךְ, אַל תִּזְלַזַּל בְּצְנִיעוּת, אַל תִּצְיֵק לְאִשְׁתְּךָ. אִם הִיא שׂוֹאֵלֶת אוֹתְךָ עַל בְּגָד אִם זֶה טוֹב, אִם הִיא אוֹמְרַת לָךְ 'אָמָא שְׁלִי אוֹמְרַת לִי שֶׁלֹּא אֶלְבֵּשׂ אֶת זֶה' – אַל תִּצְחַק וְאַל תִּלְעַג, תִּגִּיד לָהּ: "תִּשְׁמְעִי בְּקוֹל אָמָא שְׁלָךְ, אַל תִּלְכִּי עִם זֶה, כֶּף הַיִּלְדִים שְׁלָנוּ יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלָנוּ"; תִּגִּיד לָהּ: "מַה יְהִיָּה, הַיִּלְדִים שְׁלָנוּ יִצְחָקוּ מֵאַתָּנוּ, הֵם עוֹד יוֹתֵר יִלְכוּ בְּעַקְבוֹת הַרְחוּב הַמּוֹדְרָנִי".

אוי וַאֲבוֹי, אוֹי כַּמָּה שֶׁהָעוֹלָם מִפְּחִיד; לָמָּה שֶׁתְּבִיא בְּמוֹ יָדֶיךָ אֶת הַגִּיָּהוֹם? אַל תַּעֲשֶׂה אֶת הַטְּעוּיּוֹת הָאֵלוּ כִּי אַחַר כֶּף קִשָּׁה מְאֹד.

תְּבַקֵּשׁ מֵאִשְׁתְּךָ שֶׁתִּסְפֹּר לָךְ מַה דְּבָרוֹ אֶתְמוֹל בְּשַׁעוֹר, דְּבָרוֹ דְּבָרִים כֹּל כֶּף נְחוּצִים. אֲפֹשֶׁר לְשַׁבֵּת בְּגַן עֵדֶן, אֲפֹשֶׁר לְהִרְגִישׁ אֶת כֹּל הַשְּׂי עוֹלָמוֹת – עַד שֶׁהִנָּחַשׁ מִגִּיעַ, הוּא מִתְחִיל לְדַבֵּר נֶגֶד וְכוּ', הוּא מִרְעִיל עִם קִשְׁיוֹת, עִם לִיצְנוּת.

אֶתְמוֹל הִלְכִתִּי לְאַסְף כֶּסֶף בְּבֵתִי כְּנִסְת. אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּכֹר הַרְבֵּה זְמַן שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לְלַכֵּת לְאַסְף כֶּסֶף, אֲנִי רוֹצֶה לְזַכּוֹת לְתַקֵּן אֶת הַנְּשִׁמָּה שְׁלִי, מוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב שֶׁלְאַסְף כֶּסֶף מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשִׁמָּה. בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁהִיָּתָה לִי אֶת הָאֲפִשְׁרוֹת לְלַכֵּת בְּבֵתִי כְּנִסְת עִם חֶזֶן שֶׁמִּתְחַתֵּן בְּעוֹד כַּמָּה שְׁבוּעוֹת

ואין לו כֶּסֶף, מה אומר לך? הַרְגַשְׁתִּי שְׁנַעֲקֵרוֹת מִמְּנֵי חֲתִיכוֹת, הַרְגַשְׁתִּי זְכוּד, אַחֲרֵי כָּל בֵּית כְּנֶסֶת הַרְגַשְׁתִּי שְׁאֵנִי נוֹלָד מִחֲדָשׁ. בְּעֵינָה אַחַת הִיְתָה לִי, הַחֲתָן רָצָה לַעֲשׂוֹת כְּמָה שְׁיֹתֵר כֶּסֶף, וְאֵנִי שְׂמַחְתִּי יוֹתֵר עִם כָּל אָדָם שְׁלֹא נִתַּן, כִּי הַתְּקוּן הִיָּה חֲזָק יוֹתֵר.

לך גם אֶתָּה לְאַסֹּף כֶּסֶף, לְכָל הַפְּחוֹת פַּעַם בְּשָׁבוּעַ. אִם אֵין לך לָמָּה לְאַסֹּף - אֵנִי יְכוֹל לָתֵת לְךָ חֶלֶק מִהַקְּהֵלָה, נְקוּדָה מִהַמִּוֶּסֶד - שְׁזֵה יִהְיֶה הַפְּרוֹיָקֵט שְׁלֹךְ וְכוּ'.

הַיּוֹם עָרַב רֹאשׁ חֲדָשׁ אוֹמְרִים יוֹם כְּפוּר קָטָן.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְדַבֵּר רַק דְּבוּרִים שְׁלוֹמֵדִים בְּהִיבֵל הַקֶּדֶשׁ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ט מֵר-חֲשׁוֹן, עָרַב רֹאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ,
שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

כְּשֶׁאַתֶּם מְדַבְּרִים עִם הַנְּשִׂים תְּדַבְּרוּ רַק דְּבוּרִים שְׁלוֹמֵדִים בְּהִיבֵל הַקֶּדֶשׁ; תְּדַבְּרוּ מֵאֲמוּנָה, מִשְׂמִיחָה, גַּם מִתְּפִלָּה וּמִשְׁלוֹם בֵּית וְכוּ'.

תְּדַבְּרוּ גַם הַרְבֵּה מֵאֲמוּנַת חֻכְמִים, כִּי בְּלִי אֲמוּנַת חֻכְמִים אֵין כְּלוּם; אָדָם בְּלִי צְדִיק הוּא אָבוּד, אָדָם בְּלִי אֲמוּנַת חֻכְמִים נוֹפֵל.

מוֹהֲרָא"שׁ אוֹמֵר בְּשֵׁם הַצְּדִיק הַגָּדוֹל רַבִּי מְרַדְּכִי מְלַעֲכָאוּיִטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (הוֹבָא בְּסֵפֶר אַבְקַת רוֹבֵל): "אִם נִגְזְרָה גְזֵרָה עַל הָאָדָם, מִכְּנִיּוּסִים בּוֹ קִשְׁיֹת עַל צְדִיקִים, כִּי הוּא נוֹפֵל וּמְדַרְדֵּר בְּנַפְּלֹת כָּל הַזְּמָן".

תְּדַבְּרוּ הַרְבֵּה שְׁלֹא יִתְבַּלְבְּלוּ מִלְּשׁוֹן הָרַע וְלִיצְנוּת. אָדָם תָּמִיד צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ חֲשׁוֹן מִי נוֹתֵן לִי חֲזוּק עַל שְׁלוֹם בֵּית? מִי נוֹתֵן לִי חֲזוּק שְׂאוּכַל לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ? וְאִם מְדַבְּרִים עַל הַצְּדִיק הַזֶּה אֶסוּר לִי לְהַקְשִׁיב לָזֶה; כִּי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקֶּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אוֹמֵר, בְּכָל דּוֹר יֵשׁ צְדִיקִים שְׂיִכּוּלִים בְּקָלוֹת לְקַרֵּב אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, רַק

הסמ"ך מ"ם ועוזריו לועגים ועושים ליצנות ומדברים לשון הרע, זה גורם שיתרחקו מהצדיקים, וכך לצערנו כל אחד נשאר בשקר שלו.

כשמשה רבנו ראה שהיהודים הלכו אחרי הערב רב הוא הכריז (שמות לב, כו): "מי לה' אלי", מי שרוצה להדבק בהשם יתברך שידיבק בי; כי רק כך אפשר להגיע אל הקדוש ברוך הוא.
אל תפחדו מאף אחד.

...

פרוטות הצדקה מגינות על האדם

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תולדות, א' דראש חדש כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

אתמול התקיימה סעודת ראש חדש אצלי בבית לתומכי הכולל. היתה סעודה יפה מאד, דברו דברים יפים מאד מרבנו ז"ל, דברים לחיים; תשאל את האברכים שהיו, שייספרו לך.

תכניס תמיד כמה פרוטות לקפת הצדקה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא בתרא ט:): "מאי דכתיב 'וילבש צדקה, פשרין', לומר לך, מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול", כמו ששריון עשוי מהרבה חתיכות עד שנהיה שריון גדול, כך גם פרוטות הצדקה מצטרפות לחשבון גדול, פרוטות הצדקה מגינות על האדם.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

חדש טוב.

...

להעלות את המשפחת לאברכי הכולל

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תולדות, א' דראש חדש כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

חזק ואמץ בעבודתך הקדושה; אין דבר גדול יותר אצל הקדוש ברוך
הוא מאשר אחד שמחזיר את בניו אליו. תמשיך להדפיס את הספרים ש
רבנו שמוהרא"ש כתב בשביל הדור שלנו, זה יביא את הגאולה.

חמשה אברכי כולל נבחנו על הלכות מקנאות, עכשו קבלתי את
התעודות שהרבנים פותבים להם, הרבנים מתבטאים שהם ידעו טוב מאד.
אני רוצה לתת לאברכים שנבחנו - משהו מעבר, תכין לחדש הזה
כשמשלמים לאברכי הכולל עוד אלה דולר, לחמשת האברכים: ר' יונה,
שלמה, יענקי, חזקי, ואלי פערל. יישר כח גדול.

כמו כן אני רוצה מהיום והלאה להעלות את המשפחת לאברכי הכולל,
במקום מאתים וחמשים דולר לשבוע - שלוש מאות וחמשים דולר לשבוע,
אני רוצה לשלם להם לכל שלושה שבועות אלה חמשים.

תכין לי לכל האברכים את המשפחת שלהם לפרשת חיי שרה, תולדות
ולויצא; אני מקנה לבוא יום אחד בשבוע הבא לקריה - ואז אקח את זה
ממך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

חדש טוב.

...

במקדם או במאחר יתבזו בפני כל העולם

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תולדות, א' דראש חדש כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

רע ומר אם הולכים להתחבא עם ערלית לעשות עברה, וכי אפשר
להסתתר מהשם יתברך? במקדם או במאחר יתבזו בפני כל העולם.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֹמְרִים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה ט, א): "הַנוֹאֵף אֹמֵר, אֵין בְּרִיָּה יוֹדַעַת בִּי, לְפִי שְׂכָל מַעֲשָׂיו אֵינָן אֶלָּא בַחֲשֵׁף", אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִסְתַּתֵּר מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מַה עוֹשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? "וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְפָרְסֵמֶן בְּעוֹלָם".

אֵיךְ תוּכַל לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנַי לְאִשְׁתְּךָ וּלְיַלְדֶיךָ? אֵיךְ תוּכַל לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנַי לְמַשְׁפָּחָה שְׁלֶךָ כְּשֵׁינִדַּע מַה אַתָּה עוֹשֶׂה? אֵיךְ וְאֵבֹי, אַתָּה הָרִי תֵּאבֵד הַכֹּל, אֵיךְ אַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת דְּבָר כֵּזֶה! ?

אַבְקֵשׁ מִמֶּךָ מְאֹד, תִּנְתַּק אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים, תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה; עֲקֹר הַתִּשׁוּבָה הוּא לְנִתְקֵן אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים, וְתִקְבַּע לְךָ שְׁעוֹר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה; תִּתְחִיל עִם מִשְׁנֵיּוֹת, תִּלְמַד כָּל יוֹם לְכָל הַפְּחוֹת שְׁנֵי פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְדַף גְּמָרָא, וְאֵז הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לְךָ.

...

לֶךְ הַפְּצָה אֶצֶל כָּלֵם, אֲבָל תִּתְמַקֵּד בִּיהוּדִים הַתְּרַדִּיִּים

בְּעִזְרוֹת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג לְכַבוֹד ... גִּירוּ יֵאִיר

יֵשׁ כָּל כּוֹף הַרְבֵּה לְאִיפֶה לְלַכֵּת לְהַפְּצָה; הֵן בְּטַבְרִיָּה, הֵן בְּצַפַּת וְהֵן בְּמִירוֹן; כְּמָה מְפִיִּצִים שָׂרָק יְהִי - זֶה לֹא יְהִי מִסְפִּיק, בְּפֶרֶט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֲפָשָׁר לְלַכֵּת לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה.

לֶךְ הַפְּצָה אֶצֶל כָּלֵם, אֲבָל תִּתְמַקֵּד בִּיהוּדִים הַתְּרַדִּיִּים; הַתְּרַדִּים זְקוּקִים מְאֹד לְרַבְּנוֹ, הַמְּפִיִּצִים בְּיִבְנָאֵל הוֹלְכִים בְּעֵקֶר לִיהוּדִים לֹא תְרַדִּים, תְּכַל עַל הַיְהוּדִים הַכְּשָׁרִים שֶׁלֹּא יִדְעוּ מִהַעֲצוֹת הַמְּתִיקוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ; מִהַתְּבוֹדְדוֹת, מִסְדֵּר דְּרָךְ הַלְמוּד, עֲצוֹת עַל שְׁלוֹם בַּיִת, עֲצוֹת אֵיךְ לְחַיּוֹת.

אַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת עוֹד דְּבָרִים בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, אֲבָל הַעֲקֹר תַּעֲסֵק בְּהַפְּצָה. כְּפִי שְׂרַבְּנוֹ אָמַר (סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת מַעֲשֶׂה ג, מַחְגֵּר): "וְצִנָּה אוֹתָם לְהִשְׁקוֹת אֵילָנוֹת, גַּם יֵשׁ לָכֵם רִשׁוֹת לַעֲסֵק בְּשִׂאֵר פְּרִנְסוֹת, אֲבָל בְּזֶה תִּשְׁתַּדְּלוּ, לְהִשְׁקוֹת אֵילָנוֹת".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְאַהֵב אֶת הַשֶּׁבֶת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יָאִיר

תִּשְׁמֹר שֶׁבֶת וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לְךָ עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת שֶׁלְּךָ.

תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּשֶׁבֶת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְאַהֵב אֶת הַשֶּׁבֶת".

שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחֲדָשׁ טוֹב.

...

אֲפִילוּ כְּשֶׁאָדָם הוּא כָּמוֹ עֵשׂוֹ, אֲפָשֶׁר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּקוֹל קוֹל יַעֲקֹב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, ג' כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יָאִיר

לְהִיּוֹת בְּשֶׁבֶת עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ - זֶה מִמֶּשׁ תַּעֲנוּג, הַשֶּׁבֶת הַזֹּאת הִתְהַ

אֲצַלְנוּ כּוֹלָה הַתְּחִזְקוֹת. אֲכַתֵּב לְךָ מֵה דְבַרְנוּ בְּסַעוּדָה שְׁלִישִׁית כְּדֵי שְׂגֹם

אֶתָּה תּוֹכֵל לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשֶׁךָ.

כְּתוּב בַּפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כז, כב): "הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב וְהִדְדִים יְדֵי עֵשׂוֹ", יִצְחָק

אֲבִינוּ לֹא זֶהָ אֶת יַעֲקֹב, הוּא אָמַר 'הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב וְהִדְדִים יְדֵי עֵשׂוֹ'. דְבַרְנוּ,

שְׂאֵפְלוּ אָדָם רוֹאֵה שֶׁהוּא כָּל כֵּל עֵשׂוֹ, שִׁישְׁתַּמֵּשׁ בַּפֶּה שֶׁלּוֹ לְדַבֵּר עִם

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שִׁיְהִיָּה הַקוֹל קוֹל יַעֲקֹב.

הַתְּחִזְקֵנוּ עִם הַתְּחִזְקוֹת שֶׁל רְבוּנוּ. רְבוּנוּ ז'ל סֵפֶר (חַי מוֹהֲרָן, סִימָן תמא) הִזִּיה

מְלֶךְ שֶׁבִקֵּשׁ מִבְּנֵי שִׁיעֻלָּה אֲבָן גְּדוּלָּה וְכִבְדָּה לְקוֹמָה הַעֲלִיּוֹנָה, הַבֵּן מְאֹד

רָצָה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל אָבִיו אֲבָל הוּא לֹא יָכֹל לְהִזְיֹ אֶת הָאָבָן וְהוּא

מְאֹד הִצְטַעַר. כְּשֶׁהִמְלִיךָ רָאָה שֶׁבְּנֵי כָּל כָּף מִצְטַעַר הוּא אָמַר לוֹ: "כְּשֶׁאֲמַרְתִּי

לְךָ לְהָרִים אֶת הָאֶבֶן לֹא הִתְכַּוְּנִי שְׁתַּעֲלֶה אֶת זֶה כֶּף, כְּנֻנְתִּי הִיָּתָה שְׁתַּקַּח פְּטִישׁ וְתִשְׁבֵּר אֶת הָאֶבֶן לְחִתִּיכוֹת קִטְנוֹת וְכֶף תּוּכַל לְהַעֲלוֹת אֶת זֶה.”

רַבְּנוּ ז"ל סִיִּים: "כְּמוֹ כֵּן, הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ צִוָּה עָלֵינוּ שְׁנֹשֵׂא לְבַבְנוּ אֶל פְּפִים, אֶל אֵל בְּשָׂמִים, וּלְבַבְנוּ הוּא לֵב הָאֶבֶן, הוּא אֶבֶן גְּדוֹל וְכִבְד מְאֹד, וְאִי אֶפְשֵׁר לְהָרִים אוֹתוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּשׁוּם אִפֶּן, רַק עַל יְדֵי שְׁנִקְח פְּטִישׁ וְנִשְׁבֵּר וְנִפְוֹצֵץ אֶת לֵב הָאֶבֶן, וְאִזּוּ נִכְלַל לְהָרִים אוֹתוֹ, וְהַפְּטִישׁ הוּא הַדְּבוּר.”

הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ אוֹמֵר לָנוּ שְׁנָרִים אֶת לְבַבְנוּ אֱלֹוֵי, שְׁנַעֲבֹד אוֹתוֹ עִם כָּל הַלֵּב, וַיְמַה עוֹשִׂים שְׁלַבְנוּ הוּא כּוֹלוֹ אֶבֶן? לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ - זֶה הַפְּטִישׁ שְׁמִשְׁבֵּר אֶת לֵב הָאֶבֶן, עַד כָּאֵן הַמְּשָׁל וְהַבֵּן.

דְּבַרְנוּ, כִּי כְּשֶׁאֲדָם רוֹאֶה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת עֲשׂוֹ, הוּא מְלֹא בְּעִבְרוֹת - אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, אֲלֹא לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּקוֹל קוֹל יַעֲקֹב, תִּגִּיד לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ: "סְלִיחָה", תִּגִּיד לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ אֶת הַרְצוֹנוֹת שְׁלֶךָ, תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁיִקְרַב אוֹתְךָ אֱלֹוֵי; אִם מְכִים בְּפְטִישׁ - אִזִּי זֹכִים לְהִיּוֹת צְדִיק גְּדוֹל.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

אל תפגע באשתך

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, ד' כֶּסֶלּוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ עוֹד פַּעַם, אֵל תִּפְגַּע בְּאִשְׁתְּךָ; אִם פּוֹגְעִים בְּאִשָּׁה - מְקַבְּלִים עֲנָשׁ. מַה תַּעֲשֶׂה אִם הִיא תִּבְכָּה? אִתָּה תִּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ לְסַכְנָה גְּדוֹלָה. תְּכַמְיֵנוּ זְכוּרָנִים לְבְרָכָה אוֹמְרִים (בְּכָא מְצִיעָא נַט): "לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּאוֹנָאֵת אִשְׁתּוֹ, מִתּוֹךְ שְׁדַמְעָתָה מְצוּיָה", אָדָם צְרִיף לְהִזְהַר לֹא לִפְגַּע בְּאִשְׁתּוֹ, כִּי נָשִׁים בּוֹכוֹת יוֹתֵר בְּקִלּוֹת, זֶה סַכְנָה גְּדוֹלָה.

תִּטְעַם מִשְׁהוּ לְפָנַי שְׂאֵתָה מְגִיעַ הַבֵּיתָה, כֶּף לֹא תִכְעַס אִם אֵין לָהּ אֶכֶל מוֹכֵן בְּשִׁבְלֶךָ. וְאִם מְסַכְמִים לְלַכֵּת לְאִיזָה מְקוֹם וְאִתָּה קוֹבַע אִתָּה זְמַן שְׁעָלֶיךָ לְהִיּוֹת מוֹכְנָה - אֵל תִּכְעַס כְּשֶׁאִתָּה רוֹאֶה שֶׁהִיא לֹא מוֹכְנָה; לְנָשִׁים

לוקח יותר זמן לצאת לרחוב, לוקח זמן להתלבש, להתארגן; אל תכעס. הקדוש ברוך הוא קבל את התפלות שלך, הוא רוצה לתת לך עשירות גדולה, אבל כשכבר מגיע הזמן שתקבל עשירות - אתה כועס, וזה לוקח את כל הכסף. בעקר בבית; אתה צועק על אשתך, אתה פוגע בכבודה - זה מסלק את השפע.

לך להתבודדות, לך תבכה אל השם יתברך, תבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם עזר לי, תציל אותי מפעם, תציל אותי שלא אאבד עשתונות כשמשהו הולך אחרת מרצוני. תציל אותי שלא אפגע ולא אכאיב לאשתי. אבא יקר, עזר לי שתהיה לי אמונה חזקה, שאזכר ולא אשכח ממך, שאדע שכל מה שקורה זה ממך, אף אחד לא יכול להיטיב עמי ואף אחד לא יכול להרע לי, הכל זה רק אתה".

יש לי עוד הרבה מה לכתב לך, אבל אני ממחר מאד, אני חייב לרוץ אל הבחורים, הם מחכים לקצת חזיק.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

בבית פיגא הלכה זה שעור חשוב מאד
 בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויצא, ד' כסלו, שנת ה'תשפ"ג
 ... תחילת, תלמידת בית פיגא ירושלים
 קבלתי את המכתב.

אני מאד נהנה שאתם לומדים היטב הלכות שבת; בבית פיגא הלכה זה שעור חשוב מאד, כי רבנו הקפיד מאד על הלכה. רבנו רצה שילמדו כל יום הלכה (שיחות הר"ן, סימן כט); רק אם לומדים הלכות - יודעים איך להתנהג. אתם שואלים שאלה טובה מאד, אם זרקו בשבת חתיכת פרי או קלפה בחוץ בחצר, זה הרי בעיה של זורע, ואם מרימים את הקלפה זה הרי בעיה של מקצה, אז אתם רוצים לדעת אם לעבור על מקצה כדי לא לעבור על זורע.

אני רואה שאתם מקשיבים טוב מאוד למורה שלכם ואתם מבינים היטב את ההלכות.

התשובה היא, תלו באיזה סוג קלפה מדובר ואיזה סוג גרעינים, פי גרעינים וקלפות שראויים למאכל בעלי חיים - הם לא מקצה, ואז אין בעיה להרים אותם, ואם אלו קלפות וגרעינים שאינם ראויים למאכל בעלי חיים - תלוי; אם זה גרף של רעי, כלומר זה לא נעים לאדם - מתר להרים אותם, ואם הם לא ראויים לבעלי חיים וגם לא גרף של רעי - אזי אסור להרים אותם מחמת מקצה, ומשום זרע לא עוברים אלא אם עושים את זה בכונה. תאמרו תהלים, ותשלבו תפלות אישיות בשפה שלכם - אידיש. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

איך אפשר לדעת איפה לגור?

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויצא, ד' כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

איך אני יכול להגיד לך איפה ללכת לגור? וכי אני בעצמי יודע איפה אני צריך לגור? אני מבקש כל כך הרבה מהשם יתברך שיאמר לי איפה לגור ומה לעשות, וכן הלאה.

תבקש מהשם יתברך, תשוחח אתו ותפרט את כל הצדדים; איפה אתה גר עכשו ומה מושף אותך לעבור לשם, כך תדע איפה המקום שלך.

אחי היקר והאהוב, התבודדות ותפלה הם כמו האורים ותמים. בזמן בית המקדש, כשהיה ספק - הלכו לכהן הגדול, שאלו את הספק והתחילו להאיר אותיות על החשן; כך ידעו איך להתנהג. בימינו כשאין לנו אורים ותמים - יש לנו התבודדות ותפלה; כשמבקשים מהשם יתברך, משוחחים על הספק עם השם יתברך ומבקשים ממנו: "רבונו של עולם, אני לא יודע מה נכון, אני לא יודע איך להתנהג, תתגלה אלי, תראה לי את הדרך איך

עלי לנהג" - על ידי זה מתחילה להאיר לאדם הדרך לנהג בה. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ויקרא רבה ל, ג): "בדורות הללו, שאין להם לא מלך, ולא נביא, לא כהן, ולא אורים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא 'רבנו של עולם אל תבזה את תפלתם'".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

תגרושו את כל המחשבות השליליות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויצא, ד' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי', יבנאל

קבלתי את המכתב.

אל תדאגו, תהיה לכם משפחה יפה עם ילדים, תגרושו את כל המחשבות השליליות. זו הדרך של היצר הרע להפחיד נשים צעירות שלא יהיו להן ילדים; לכל הנשים הצעירות יש את אותן מחשבות, הן מתיסרות לחנם. מאד אבקש מכם, תגרושו את המחשבות מהסוג הזה; אני אומר לכם שתהיה לכם משפחה יפה עם ילדים.

תאמרו בכל יום את יום התהלים, כך תסימו בכל שבוע את ספר התהלים, וכל פעם שאתם עושים סיום על תהלים תצינו את זה בסוף התהלים. ולגבי זה שעד עכשו לא היה לכם חשבון וכו'; אל תסתכלו על מה שהיה, תתחילו מעכשו חשבון חדש.

תעלו לצינו של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, תבקשו שם את כל הבקשות שלכם. שם זה מקום שמסגל לתשובה, שם אפשר לשפך היטב את הלב להשם יתברך, כמו כן אבקש מכם, תזכירו אותי שם.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

עם קצת חכמה אישה יכולה להפוך את החיים לגן עדן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויצא, ד' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

היכל הקדש זה לא משהו שצריך להפריע לבעל, וכי מהו היכל הקדש? בהיכל הקדש לומדים אמונה, שמחה והתבודדות ותפלה; הדברים האלו לא אמורים להפריע לבעל. מדברים גם הרבה על שלום בית, שהקדוש ברוך הוא שוכן רק במקום שיש שלום, מדברים הרבה מאוד על יותר אחד לשני ולעשות מקום לשכינה הקדושה, וכך הילדים גדלים בריאים; הדברים האלו לא אמורים להפריע לבעל, כל בעל היה רוצה שלאשתו תהיה אמונה חזקה, שהיא תהיה תמיד בשמחה ולזכות לשלום בית.

אם הבעל גרו יאיר אומר לכם שהוא לא רוצה שתהיו חסידת ברסלב והוא לא רוצה שתהיו היכל הקדש, תגידו לו: "בעלי היקר אני אעשה את רצונך, אני אעשה מה שאתה אומר".

בטוח שלא מפריע לו החזיק שאתם לוקחים מהיכל הקדש וגם לא החזיק איך להיות אשה טובה וכו', זה רק הענין של איפה משתיכים וכו', מה אומרים לחברים וכו', מה החברים יאמרו עליו וכו'.

אל תאבדו עשתונות, תכבדו את הבעל ותעריכו אותו, תנו לו מלים טובות ותבנו אותו. אל תדברו אליו מרבנו ולא מהיכל הקדש, תדברו אליו בשפה שלו, על מה שהוא אוהב לדבר, ועם חכמת נשים יהיו לכם חיים מתוקים.

עם קצת חכמה אפשר להפוך את החיים לגן עדן. בפרט האשה, עקרת הבית - היא יכולה לגרום שביתה יהיה מקום להשראת השכינה, התורה מלמדת אותנו שלאשה יש את הכח לשכנע את הבעל למה שהיא רוצה.

חכמינו זכרונם לברכה מספרים (בראשית רבה יז, ז): "מעשה בחסיד אחד שהיה נשוי לחסידה אחת, ולא העמידו בנים זה מזה, אמרו, 'אין אנו

מועילים להקדוש ברוך הוא כלום, עמדו וגרשו זה את זה. הלך זה ונשא רשעה אחת, ועשתה אותו רשע, הלכה זאת ונשאת לרשע אחד, ועשתה אותו צדיק, הוי שהכל מן האשה". הנה יהודי כשר שהיה נשוי לאישה כשרה, עברו שנים ארוכות שלא היו להם ילדים והם התגרשו. היהודי הכשר הלך והתחתן עם אישה רעה, והיא הפכה את בעלה הצדיק שגם יהיה רשע. והאישה הכשרה התחתנה עם רשע, והיא הפכה אותו לצדיק גדול, רואים מזה שהכל תלוי באשה.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אל תאשימו את עצמכם, הכל נכתב מראש
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויצא, ד' כסלו, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

תתחזקו באמונה; כמה שמכניסים בעצמנו יותר אמונה - כך שמחים יותר.

אסור להאשים את עצמכם; כל מה שקרה אתכם ועם הילדים עד עכשו - הכל נכתב מראש, זה לא קשור אליכם. מאד אבקש מכם שלא תאשימו את עצמכם, תכניסו בעצמכם אמונה, תשגנו את המלים האלה: "הכל זה הקדוש ברוך הוא והקדוש ברוך הוא הכל, אין שום דבר מבלעדי הקדוש ברוך הוא; דומם, צומח, חי ומדבר, הכל זה הוא".

בנתיים תמשיכו לקחת את התרופות, והקדוש ברוך הוא ישלח לכם רפואה שלמה.

אני מתפלל עבורכם שיהיה לכם בן זכר.

...

תקבלו על עצמכם לבקש תפילה קצרה ליד המזוזה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויצא, ד' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

... תחי', תלמידת בית פיגא ירושלים

קבלתי את המכתב.

אני נהנה מאד לשמע את דרישות השלום הטובות מבית הספר בית פיגא בירושלים, ואני הכי שמח כשאני שומע מהמורות שכל התלמידות מתנהגות בדרך ארץ, לא מדברים כשהמורה מדברת, לא צוחקים מהמורות, מתנהגים ברצינות בלמודים.

בענין מה לקבל על עצמכם לרגל יום ההלדת; תקבלו על עצמכם, כשאתם יוצאים מהבית תניחו את היד על המזוזה ותבקשו מהשם יתברך את התפלה הקצרה הזו: "רבנו של עולם, עזר לי שאחזור הביתה בריאה ושלמה", וכשאתם חוזרים הביתה תניחו את היד על המזוזה ותאמרו: "תודה השם שחזרתי הביתה בריאה ושלמה"; זה דבר טוב לקבל על עצמכם, כך תהיו שמורים כל חייכם. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לא לדבר זה אל זה בדקירות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ה' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

איך אני יודע אם אני מאנשיו של רבנו? איך אפשר לדעת איפה אווזים בעולם? הסימן הוא אם יש אהבה בינינו.

רבנו אומר (חיי מוה"ר, סימן רצב): "העולם ראוי שיתמהו עצמן על האהבה שבינינו", אם רבנו אומר כך - הרי חייב להיות כך, אם אני מחשיב את עצמי לאחד מאנשי שלומנו - אני חייב לאהב את אנשי שלומנו, זה הרי הסימן שרבנו נותן לנו.

הדרך שנהוגה אצל אנשים מסוימים שלחברים קרובים יש אפן דבור,

שֶׁל דְּקִירוֹת - זוֹ דְּרָךְ רָעָה, זוֹ דְּרָךְ מַגְעִילָה וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁזֶה יִהְיֶה בֵּינֵנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַבֵּר יָפֶה זֶה אֶל זֶה, בְּכַבוֹד וְדַרְךְ אֲרָץ.
עַל יְדֵי הַתְּבוּדוֹת אֲפֹשֶׁר לְזַכּוֹת לְדַבֵּר יָפֶה אֶל כָּל אֶחָד, עַל יְדֵי שְׁמִשׁוּחִים עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲפֹשֶׁר לְזַכּוֹת לְמַדוֹת טוֹבוֹת.
לֶךְ קָצַת לְהַתְּבוּדוֹת, לֶךְ לְצַעֵק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; תַּחֲפֹשׂ מְקוֹם שְׁשֵׁם אֶתָּה יְכוּל לְצַעֵק אֶת לְבָבְךָ, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְדַבֵּר יָפֶה וְעַדֵּינִי.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְהַגִּיד שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְהֵילֵד יְהִיָּה בְּרִיא וְשָׁלֵם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא, ה' כְּסִלּוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תִּדְאָג, הַרוֹפְאִים מִבְּהִילִים אֶת כָּל אֶחָד; לְאַחֲרוֹנָה קוֹרֶה שְׁהֵם אוֹמְרִים כְּמַעֲט לְכָל אֶחָד שֶׁהוֹלֵךְ לְהִיּוֹת חַס וְשָׁלוֹם תִּינּוֹק לֹא בְּרִיא, וּבִסּוּף הַכֹּל טוֹב.

תִּגִּיד לְאִשְׁתְּךָ שְׁלֹא תִפְחַד וְלֹא תִדְאָג, שֶׁהִיא תוֹדֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִיא כָּבֵר עוֹמְדַת כְּאֵן, וְתִבְקֶשׂ שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר כְּשׁוֹרֶה.

תִּגִּיד לְאִשְׁתְּךָ שֶׁתֵּאֱמַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, תִּקְנֶה לָּהּ סֵפֶר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים. מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר לְנָשִׁים שְׁמֻצָּפוֹת לְשִׂמְחָה שִׂיאֲמְרוּ בְּחֻדוֹשִׁים אֵלּוּ "שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים", וַיִּבְקְשׁוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁבְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים תִּהְיֶה לְדָה קֶלֶה. כִּי רַבְּנּוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֲלָק ב', סִימָן כ): "עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִים לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵעַ".

תִּגִּיד לְאִשְׁתְּךָ שֶׁתֵּאֱמַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהִיא זוֹכֶרֶת בְּעַל פֶּה, לְדַגְמָא: אַבְרָהָם אַבִּינוּ, יִצְחָק אַבִּינוּ, יַעֲקֹב אַבִּינוּ, מֶשֶׁה רַבְּנּוּ, אֶהְרֹן הַפֶּהֶן, יוֹסֵף הַצְּדִיק, דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרְיָא אֲשֶׁכְּנֵזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נִתָּן

מבְרִסְלָב, מוֹהֲרָא"ש מְבִרְסְלָב וכו', וְעוֹד שְׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים שְׂזוֹכְרִים, וְאַחַר כֵּן שֶׁתֵּאֵמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת:

"יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, שֶׁבְּזִכּוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, בְּזִכּוֹת תּוֹרָתָם, מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים וּמִסִּירוֹת נִפְשָׁם, שֶׁמָּסְרוּ אֶת נַפְשָׁם לְמַעַן שְׁמֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּנִקְלָל וְלֹד בְּרִיא בְּרַמ"ח אֵיבָרָיו וּשְׁס"ה גִּידָיו, שֶׁאֲזַכֶּה לַעֲבוֹר אֶת כָּל יְמֵי הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת. וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי שׁוֹם אָדָם. וְאֲזַכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂעִיעִשוּ אֶת רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁמֹר עָלַי וְשְׁמֹר עַל הַיֶּלֶד, הַרוֹפְאִים מִפְּחִידִים אוֹתִי שֶׁמִּשְׁהוּ לֹא בְּסֹדֵר וְזֶה גוֹרֵם לִי כְּאֵלֶּה פְּחָדִים שְׂאֵנִי מִמֶּשׁ לֹא יְכוּלָה לְסַבֵּל, תֵּן לִי יֶלֶד בְּרִיא, יֶלֶד טָהוֹר, יֶלֶד קְדוֹשׁ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲזֹר לִי שֶׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה וּשְׁלֵמָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן בֶּן יְהִי רְצוֹן".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הָעֲנִינַי הַזֶּה שֶׁל לְתַת בְּקָרְתָּ לְאִישָׁה כָּל הַזְּמַן, זֶה שְׂגָעוֹן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

קְבַלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תּוֹדָה וְתַהֲלֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַחֲסָדִים שֶׁיֵּשׁ לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה, הַתְּחַתְּנָתָ

טוֹב וְתַפְסִיק לְחַפֵּשׂ לְתַקֵּן אוֹתָהּ.

הָעֲנִינַי הַזֶּה שֶׁל לְתַת בְּקָרְתָּ לְאִישָׁה כָּל הַזְּמַן - זֶה שְׂגָעוֹן, זֶה לֹא קָשׁוֹר

לְיַהֲדוּת, זֶה פְּשוּט עֲצָבִים; יוֹתֵר מִפְּעַם אַחַת לְהַזְכִּיר לְסֹדֵר אֶת כְּסוּי הָרֵאשׁ

זֶה כְּבָר עֲצָבִים. אִם אַתָּה רוֹצֵה לְתַקֵּן - תְּחַפֵּשׂ אֲצִלְךָ מֵהַ אַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת

כְּדִי לְהַשְׁתַּפֵּר, עֲזֹב אוֹתָהּ; אִם תִּמְשִׁיךְ לְהַזְכִּיר לָהּ כָּל רִגַע לְגַבֵּי כְּסוּי הָרֵאשׁ

זו לא יהיה טוב. אשה לא אוהבת כשאומרים לה ונותנים בקרת, בפרט בזוג שני. תודה להשם יתברך שנשאת בפעם השנייה, לאשה כשרה; היא מסורה אליך, היא טובה אליך - אל תחפש איך למצא שעה שמציצה כדי שתוכל לתת לה בקרת.

לא צריכים לסובב את הפנים מהאשה כשעושים קדוש וכדומה בגלל חשש שמציצה שעה. אם אתה מסובב את הפנים שלך בקדוש וברפת המזון - היא לגמרי מסתובב ממך וכו', ואם תרים את קולך, אתה תצעק - היא תברח ממך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (גטין 1), כל הפרשיה של פלגש בגבעה התחילה עם ספור כזה, של להטיל פחד על האשה, גם ספור עם שעה; היא ברחה מבעלה אחרי שהוא הטיל עליה פחד וכו' וכו'.

תקבע לך שעור במשניות; אמירת פרקי משניות מקררת את העצבים, זה מרגיע וזה מישר את הראש והמח שידעו איך לחיות. כמו כן תלמד את ספרי רבנו ז"ל, ספר לקוטי מוהר"ן, זה מסלק את כח המדמה, מתחילים לחיות עם אמונה, מתחילים לחיות עם שמחה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איך לקבע את המנין בסעודה שלישית

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ה' כסלו, שנת ה'תשפ"ג לכבוד האברכים היקרים, תלמידי היכל הקדוש חיפה, ה' עליהם יחיו אני שמח מאד לשמע שאתם מתחזקים ביחד עם העצות של רבנו ז"ל כפי שקבלנו ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו, אתם מתאספים בשבת בסעודה שלישית.

אם אתם רוצים להצליח עם החבורה שלכם בחיפה - תתמקדו על דבר אחד, שכל אחד יבקש מהשם יתברך לזכר את העינים, שיהיו לו עינים טהורות לראות אצל השני רק טוב; אם יש עינים טהורות, רואים את הטוב בעצמו ובאחרים, אוהבים זה את זה - אתם תצליחו.

לגבי איך לקבוע את המניין בסעודה שלישית, אתם רוצים לדעת כמה זמירות צריכים לשיר; זה לא העקר, את זה אתם יכולים לעשות איך שטוב בשבילכם; אפשר לשיר את כל הזמירות, אפשר לשיר מעט, או שאפשר לשיר שירים באידיש; על זה תחליטו בעצמכם, העקר תראו שלא תהיה ליצנות, שידברו מרבנו, שידברו מתפלה; מי שיש לו ספור תפלה לספר שישתף את זה עם החברים, ומי שיש לו ספור איך הוא התחזק - שישפר את זה.

לגבי זמן מוצאי שבת; מוהרא"ש הקפיד מאד שונשמו על זמן רבנו תם, אבל להתפלל ערבית בן אפשר כבר לפני הזמן; אתם יכולים לעשות חשבון מתי לברך ברפת המזון ולהתפלל ערבית כך שסוף תפילת ערבית יצא בזמן רבנו תם.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אם ההורים שמחים, אזי טוב לילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ה' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

הורים לא קולטים ולא שמים לב שאיך שהם מתנהגים - כך הילדים יתנהגו; אם ההורים שמחים - אזי טוב לילדים, ואם ההורים בוכים ומתלוננים תמיד - גם הילדים יהיו כך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בראשית רבה פ, א): "כאמה בתה", כמו שהאמא מתנהגת - כך הבנות מתנהגות; אם האמא שמחה - הילדים גם יהיו שמחים.

זה בנוגע לשאלה שלכם וכו'; מצד אחד באמת חשוב מאד המוסדות שיש לכם פאן בשביל הילדים, אבל אם אתם לא שמחים פאן - כבר עדיף לחזור וכו'. פי הדבר הכי חשוב בשביל ילדים זה אמא שמחה; אם האמא שמחה ומרצה - טוב לילדים, ואם לא - זה לא טוב.

אם אתם יכולים להצליח להיות בשמחה כאן - הרי זה טוב, ואם אתם לא שמחים - עדיף שתחזרו ושם תבנו בית יפה.
השם יעזור שתצליחו בכל העניינים.

...

צריכים לבקש הרבה מהשם ותברך לדעת איפה לגור
בעזרת ה' תברך - יום ג' פרשת ויצא, ה' כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד משפחת ... שיחיו, צפת
קבלתי את המכתב.

זה לא נכון מה שאתם אומרים שיהודים יראי שמים לא יכולים לגור
שם, יש שם קהלות יראות ונפלאות, מוסדות נפלאות; זה מקום מדהים
שם.

בענין שאתם מחפשים דירה ולא מוצאים; הכי טוב שתפנו לאברך
שלמה טייטלבוים נרו יאיר, הוא יעזור לכם עם דירה.

צריכים לבקש הרבה מהשם ותברך לדעת איפה לגור, זה לא משהו
שאפשר לומר לשני, צריכים להתבודד הרבה עד שמקבלים תשובה ברורה
מן השמים.

השם יעזור שתצליחו בכל העניינים.

...

מתי מתר להחזיק סמארטפון בשביל העבודה
בעזרת ה' תברך - יום ג' פרשת ויצא, ה' כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... נרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

בענין להחזיק סמארטפון בשביל העבודה וכו'; עם שלושה תנאים זה
לא בעיה: ראשית, שזה יהיה מסנן. שנית, להשתמש עם נואטסאפ רק

לְעֶסְקִים. שְׁלִישִׁית, לְהִשְׁאִיר אֶת זֶה בְּמִשְׁרָד; אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַצְלִיחַ בְּזֶה -
זֶה לֹא בְּעֵינָי.

יֵשׁ הַרְבֵּה שְׂאוּמְרִים, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַטְּלָפוֹן בְּשָׂבִיל הָעֲבוּדָה, אָבֵל
אִם תִּסְתַּכֵּל מֵהֵם עוֹשִׂים עִם הַטְּלָפוֹן וְכַמָּה זְמַן מִתְבַּזְּזוֹ רַק בְּשָׂבִיל
חֲדָשׁוֹת, וְרַק בְּשָׂבִיל לְצָפוֹת בְּסִטּוּסִים, רַק זֶה וְרַק זֶה - יוֹצֵא שְׂזָה בְּכָלֵל לֹא
קָשׁוּר לְעֲבוּדָה.

חִזַּק וְאַמְץ עִם הַשְּׁעוּרִים כְּסִדְרָן שְׁלֶךְ. אֶת הַסְּפָרִים שְׁלֶךְ כֵּן תִּכְנִס
לְבֵית, וְאֶת הַמְּכַתְּבִים שֶׁל עֲצַתוֹ אֲמוּנָה אֶת זֶה תְּבִיא הַבֵּיתָה, כִּף תִּהְיֶה שְׁמוֹר
מִכָּל רֶעַ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איך המוסדות התחילו

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְנַהֵל מוֹסְדוֹתֵינוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל

קִבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

יִישַׁר כַּח גְּדוֹל שְׁשִׁלַּחְתָּ לִּי הַקְּלָטָה אִיךָ הַמְּלַמֵּד מְשָׁרֵשׁ אֲמוּנָה
בְּתִלְמוּד תּוֹרָה בְּטְבָרְיָה. אֲנִי מְאֹד מְרַגֵּשׁ מֵהַקְּלָטָה, אֲנִי מְאֹד שֶׁמַּח בְּשָׂבִיל
הַיְלָדִים שֵׁישׁ לָהֶם מְלַמֵּד שְׁנוּטֵעַ בְּהֵם אֲמוּנָה.

יִישַׁר כַּח גְּדוֹל שְׁאַתָּה עוֹמֵד לִימִינִי וְעַל שְׁשִׁלַּמְתָּ לְמַלְמָדִים בְּזְמַן, וַיִּישַׁר
כַּח גְּדוֹל עַל כָּל מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשָׂבִיל יְלָדֵינוּ.

הַתְּחִלֵּתִי אֶת מוֹסְדוֹת הַיֵּכֵל הַקִּדְשׁ בְּאַמְרִיקָה לְפָנַי שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה,
בְּאַסְרוֹ חַג פְּסַח פְּתַחְנוּ אֶת הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה בְּווִילְיָאמְסְבוֹרְג בְּבִזְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים,
אֲנִי מִתְבַּזְּזוֹ מִתְלִמִּידֵי הַיֵּכֵל הַקִּדְשׁ; כָּלֵם צַחֲקוֹ מִמֶּנִּי, לֹא צַחֲקוֹ
בְּשִׁקֵּט - אֲלֹא בְּקוֹל, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִסְבִּיר לָךְ אֵיזָה צַחוּק הֵינּוּ; לְפַתַח
תְּלִמּוּד תּוֹרָה עִם יְלָדִים סְפוּרִים...

כְּשִׁבְּאוֹ לְשָׂאֵל אֶת מוֹהֲרָא"שׁ הָאֵם לְשִׁלּוּחַ אֶת הַיְלָדִים, מוֹהֲרָא"שׁ בְּרַב

חכמתו ענה מה שרצו לשמע; למשפחה אחת הוא אמר: "בנדאי שתכניסו את הילדים", ולשנייה מוהרא"ש אמר בלשון תמיהה: "מה? זה תלמוד תורה בכלל?"

היום כשאני מסתכל לאחור אני מודה ומהלל להשם יתברך שהילדים שלי גדלו בתלמוד תורה שמדברים בו מאמונה, תפלה, קדשה וכו' וכו'.

תשאר חזק, אל תפחד מאף אחד.

ראה לצלם כל הזמן תמונות, כי עוד מעט אתה תשכח איך היה נראה בהתחלה. יהיו מוסדות בכל הארץ, אתה תוכל לספר ולהראות איך התחילו.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

למה מדברים על ברסלב?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויצא, ז' כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

מה אפשר לעשות שמדברים עלינו? מה אפשר לעשות שיש לשון הרע והוצאת שם רע? רבנו כפר אמר (שיחות הר"ן, סימן קפב): "עלי אין חולקים כלל, הם חתכו וצירו לעצמם אדם וחולקים עליו, ועל האדם הזה שהם צירו לעצמם - גם אני חולק" - אומר רבנו, "זה לא קשור אלי".

כך חזב להיות, כך הולך דבר רבנו. כפי שרבי נתן אמר לבתו של רבנו אדל כשהיא חלמה פחד של חלום, שכל אנשי שלומנו עשו מרד נגד אביה - רבנו ז"ל. הם ספמו ביניהם שהם לא ירשו לרבנו להכנס לבית הפנסות, כולם נעמדו בשורות והחזיקו זה בידי זה, כדי שפאשר רבנו מגיע - לא יתנו לו להכנס.

היא ממשיכה וחולמת שרבנו נכנס לבית הפנסות וכלם עומדים ומחזיקים זה בידי זה, הם מחזיקים חזק, וברגע שרבנו פוסע קדימה ומגיע לשורה הראשונה - הם פותחים ורבנו עובר יפה, והשורה שמאחוריהם

כּוֹעֲסִים לְמָה נִתְּנוּ לְרַבְּנוּ לְעֵבֶר, וְהֵם מְסַכְּמִים בִּינֵיהֶם שֶׁהֵם לֹא יִתְּנוּ לְרַבְּנוּ לְעֵבֶר, אֲבָל בְּרָגַע שָׂרַבְנוּ מִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם - הֵם פּוֹתְחִים אֶת הַמַּחְסוּם. אָדָּל מִתְעוֹרְרֵת בְּבִהְלָה וּבָאָה בְּמְרוּצָה אֶל רַבִּי נִתָּן שִׁיפְתוּר לָהּ אֶת הַחֲלוּם. אוֹמֵר לָהּ רַבִּי נִתָּן: "כִּפֹּף הוֹלֵךְ דְּבַר רַבְּנוּ, רוֹאִים רַק פְּסִיעָה אַחַת, לֹא רוֹאִים אֶת הַפְּסִיעָה הַבְּאָה".

מֵה אֶפְשָׁר לְעֲשׂוֹת שְׂמִדְבָרִים עַל רַבְּנוּ וְעַל תְּלִמִּידוֹ כֹּל דְּבַר אֲסוּר, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הֵם לְלַעַג וּלְקַלֵּס; כִּפֹּף מְכַרַח לֵהָיוֹת. רַבְּנוּ סִפֵּר (סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיֹת מַעֲשֵׂה ז', מְדַבּוּב וְעַכְבִּישׁ) כְּשֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁהִנְשָׂמָה שָׁלוּ תֵרֵד לְעוֹלָם, צָעַק הַסֵּמ"ךְ מ"ם: "רַבְּנוּ שָׁל עוֹלָם, אִם הִנְשָׂמָה הַזֹּאת יוֹרֵדֶת לְעוֹלָם, לְמָה בְּרָאת אוֹתִי?" וְעָנוּ לוֹ: "הִנְשָׂמָה הַזֹּאת מְכַרְחָה לְרֵדֶת לְעוֹלָם, וְאַתָּה לֵךְ חַפֵּשׁ לֵךְ עֲצֵה". וְהוּא הֵלֵךְ וּלְאַחַר מִכֵּן חָזַר עִם אֶחָד זָקֵן וְכַפּוּף, הֵם צָחֲקוּ וְאָמְרוּ: "הִנְשָׂמָה הַזֹּאת כִּבְר יְכוּלָה לְרֵדֶת, יֵשׁ לָנוּ כִּבְר עֲצֵה", הִעֲצָה שָׁל לְצַחֲוֶק, הִעֲצָה שָׁל לְלַעַג.

מִמֶּךָ אֲנִי מִבְּקֶשׁ, אֵל תַּעֲנֶה וְאֵל תִּכְנַס לְוִפּוּחִים עִם אָף אֶחָד, וְאִם אֵתָּה בְּעֲצֻמְךָ מְבַלְבֵּל - תִּתְבַּוְוֶה, פִּי כְמוֹ שֶׁבַעֲסָק הַדְּבַר הַכִּי חָשׁוּב הוּא שִׁיחָהּ רוּאָה חֲשָׁבוֹן, עֲלוּלִים לְחֹשֶׁב שְׂמִרוּיָחִים כֶּסֶף, וְרַק הַרוּאָה חֲשָׁבוֹן יוֹדֵעַ אֶת הָעֲבֻדוֹת הַבְּרוּרוֹת, אִם מְרוּיָחִים כָּאֵן אוֹ מְפַסְדִּים, כִּי זֶה בְּרוּחֵינִי; עֲלוּלִים לְחֹשֶׁב שְׁלוּמִדִּים, מִתְפַּלְלִים, אֲבָל רַק עִם הַתְּבוּדוֹת מִתְגַּלּוֹת הָעֲבֻדוֹת הַבְּרוּרוֹת; כְּמוֹ כֵּן עַל יְדֵי הַתְּבוּדוֹת מְקַבְּלִים בְּהִירוֹת מֵה טוֹב וּמֵה לֹא טוֹב.

בְּקָרוֹב נִפְתַּח אֶת הַקְּרִיָּה הַחֲדָשָׁה, זֶה קָצֵת יוֹתֵר רַחוּק מִהַקְּרִיָּה הַקִּיָּמָה. אֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים, מֵה קוֹרָה כָּאֵן? לְמָה כִּבְר צְרִיכִים לְלַכֵּת לְאֶזֶר חֲדָשׁ? הַתְּשׁוּבָה הִיא פְּשׁוּטָה, הַשְּׂכָנִים רוֹצִים הַרְבֵּה מְאֹד כֶּסֶף עֲבוּר הַדִּירוֹת, הֵם רוֹאִים שִׁיחָדִים בָּאִים - אֵז הֵם רוֹצִים לְהַרְוִיחַ עֲלֵינוּ כֶּסֶף, אֲנִי לֹא רוּצָה שִׁיַּעֲלוּ אֶת הַמַּחֲרִים; בְּשָׁבִילִי טוֹב לְלַכֵּת לְאֶזֶר חֲדָשׁ.

בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת חֲנֻכָּה נַעֲשֶׂה חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְתִלְמוּד תּוֹרָה הַחֲדָשׁ, אֲנִי מְזַמֵּן אֶת כָּל הַמְשַׁפְּחוֹת, חֲנֻכַּת הַבַּיִת תִּתְקַיֵּם בְּכַנֵּן הַתִּלְמוּד תּוֹרָה. הַמְּסַבֵּה תִהְיֶה בְּיַחַד עִם סְעוּדַת הַוֶּדָּאָה שֶׁאֲנִיחֶנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ, שֶׁהִגַּעְנוּ לְהִיכַל

הקִדְשׁ וְלִילְדֵינוּ יֵשׁ תְּלִמּוּד תּוֹרָה וּבֵית הַסֵּפֶר שְׁלוֹמֵי־בַיִת בּוֹ אָמוּנָה וּקְדוּשָׁה,
לֹא צוֹחֲקִים מְרַבְּנוּ.

אֲנִי חוֹשֵׁב תְּמִיד עַל הַנֶּסֶס שְׁזוֹרְקוֹ אֶת הַיְלָדִים שְׁלִי וְהַיִּתִּי צָרִיף לַפְתּוֹחַ
עֲבוּרֵם מוֹסֵד, כִּי יֵשׁ לִילְדֵי חֲנוּף טְהוֹר. הַשֵּׁם יִשְׁמַר אִם לֹא הָיוּ זוֹרְקִים אֶת
הַיְלָדִים שְׁלִי, הֵם כְּנֶרְאָה לֹא הָיוּ מְדַבְּרִים אִתִּי הַיּוֹם, הֵם הָיוּ מִתְבַּיְשִׁים שֶׁהֵם
יְלָדִים שְׁלִי. כִּי הִיָּה עִם מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְכִן הָיָה עִם הַיְלָדִים שֶׁל
הַמְּפִיצִים וְד"ל.

חֲבָרֵי הַהֲנַהֲלָה עוֹבְדִים בְּשִׁבְלֵנוּ בְּמִסִּירוֹת רַבָּה, מִתְכַּוְּנִים עֲכָשׁוּ
לְקִנּוֹת עוֹד כַּמָּה בְּנֵינִים לְשָׁנָה הַבָּאָה לַתְּלִמּוּד תּוֹרָה וּבֵית הַסֵּפֶר, כִּי כֹּל
הַנֶּרְאָה שְׁנֵי הַבְּנֵינִים יִהְיוּ טוֹכִים בְּשִׁבְלֵי הַשָּׁנָה הַזֹּאת, אֲבָל בְּשָׁנָה הַבָּאָה זֶה
כֶּבֶד יִהְיֶה קָטָן וְצָר מְלֵהֲכִיל.

הַמְּסֻבָּה תִּהְיֶה גַם בְּיַחַד עִם סִיּוּמִים; אֲבָרְכֶם, בַּחֲוָרִים וַיְלָדִים יִסִּימוּ
ש"ס וּמִסְכָּתוֹת. מוֹהֲרָא"ש אֹמֵר, כְּשִׁבְּאִים אֶל רַבְּנוּ לְאוּמָן - לֹא בָּאִים
בְּיַדֵּים רִיקוֹת, כֹּל אֶחָד מְבִיא סִיּוּם. עָשִׂינוּ בְּאוּמָן הַשָּׁנָה בְּסִעּוּדַת מְלֻחָה
מְלָכָה הָאֲחֵרוֹנָה מַעֲמַד סִיּוּמִים, שָׁבוּ בַּחֲוָרִים, אֲבָרְכֶם וַיְלָדִים יִסִּימוּ כֹּל אֶחָד
אֶת הַסִּיּוּמִים שְׁלוֹ, עֲכָשׁוּ בְּשִׁבְתַּת חֲנֻכָּה זֶה הָרִי גַם זְמַן שְׁבָאִים אֶל רַבְּנוּ, אִזּוֹ
נַעֲשֶׂה מַעֲמַד סִיּוּמִים בְּיַחַד עִם סִעּוּדַת הוֹדָאָה וְחֲנֻכַּת הַבַּיִת.

הַיּוֹם בְּעָרֵב יִתְקַיֵּם הַשְּׁעוֹר הַשְּׁבוּעִי, אֲנִי מְקַנֶּה לְרְאוּת אוֹתָךְ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מִי שְׁמוּדָה וּמְהַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא חַי חַיִּי גֵן עֵדֶן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גְּרוֹ יְאִיר, וְזוּגְתוֹ תַחֲוִי

אֲנִי מְאַחַל לָכֶם מִרְחוּק מְקוֹם וּמִקְרוֹב הַלֵּב בְּרַכַּת מְזֹל טוֹב לְחַתֻּנָּה שֶׁל
בְּתוּכְם תַּחֲוִי עִם הַחֲתָן מְנַחֵם לְמִשְׁפַּחַת גְּרוּמָן. הַמְּחַתֵּן שְׁלָכֶם כָּתַב לִי הַזְּמַנָּה
אִישִׁית לְחַתֻּנָּה, אֲבָל לֹא יִכְלַתִּי לְהַגִּיעַ, אִזּוֹ אֲנִי מְאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה מַעֲמַק

הלב: "הקדוש ברוך הוא יברך אתכם בנחת דקדושה, מהבפת הזו ומכל הילדים, שתהיו רק בשמחה".

אנחנו כבר מתקרבים לימי חנכה הקדושים, ימי חנכה הם ימי הלל והודאה להשם יתברך, וכשמודים להשם יתברך מרגישים טעם גם עֵדָן. כפי שרַבְנֵנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב): "כי זה עקר שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא – להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך ולהפיר אותו יתברך, שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו יתברך, כי כל מה שְׁיִוְדְעִין ומכירין אותו יתברך ביותר, סמוכים אליו ביותר".

עכשו בזמן השמחה תתחזקו בענין של להודות ולהלל להשם יתברך. כי מי שמודה ומהלל להשם יתברך – הוא חי חיי גן עדן. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אין מקום מסים ששם צריך להיות בשבת חנכה
בעזרת ה' יתברך – יום ב' פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב, י"ח כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אין מקום מסים ששם צריכים להיות בשבת חנכה; בחיים חיותו של רבנו ז"ל היו באים שלוש פעמים אל רבנו; ראש השנה, שבת חנכה וחסג השבועות. זה היה כשרבנו היה בחיים, היום אחרי הסתלקותו של רבנו, עדין ממשיך הענין של לבוא לאומן רק בראש השנה, אבל על שבת חנכה וחסג השבועות – לא צריכים לנסע לאומן.

לך להפצה, תכניס את העצות, החזוק והשכל של רבנו ז"ל בכל אחד. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

כמה זמן מתבזבז לך ביום להסתפל רק זה ורק זה?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וישב, י"ט כסלו, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו נאיר

מה יש לך מלהתנכח עם פלוני ואלמוני? חבל על הזמן; בזמן הזה אתה יכול לחטף פרוק משניות, דף גמרא, כמה מזמורי תהלים. חבל על הנויכוזים; השני לא ישנה את דעתו עבורך, אז למה לך לשרף את ימיך בלהסתפל מה פלוני אומר ומה אלמוני אומר?

כמה זמן מתבזבז לך ביום להסתפל רק בסטטוס ורק זה ורק זה? כמה זמן אתה מאבד ביום, בשבוע... אתה כבר לא ילד, אתה כבר בוגר, עזב את הדברים הילדותיים והמטפשים. קח שקית ספרים, קח אותה אתך, "חטוף ואכול", תחטף עוד תורה, "חטוף ואישתי" תחטף עוד תפלה, "דעלמא דאזלינן מיניה כהלולא דמי" (ערויבין נד.), כי העולם הזה הוא כמו חתונה, מי שחוטף לאכל ולשתות בחתונה - הוא שבע, ומי שלא אוכל - נשאר רעב; כך גם העולם הזה, מה שאדם חוטף - זה מה שיש לו; אם לומדים כל יום חומש רש"י, משנה, גמרא, וכו' - זה מה שנשאר, את זה נקח אתנו.

בשבוע הבא ביום ראשון כבר חנכה; תכין לך מנורה בשבילך ובשביל הילדים שלך ותתכנן כבר עם מקום העבודה שלך שירשו לך לבוא הביתה להדליק את המנורה עם הילדים שלך. תיבים להיות בבית בזמן, חנכה הוא זמן שהאבא משריש קדושה ואמונה בילדיו. ילדים קטנים כשמשאירים אותם ערים עד מאחר - מתעזפים ולא בענינים. אם באים הביתה בזמן, בשעה שש - אזי אפשר לזפות לזמן יפה עם הילדים; לשיר, לרקד ולספר להם על הנסים שהקדוש ברוך הוא עושה אתנו.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

ללמוד את ההלכות לפני החג

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישב, כ"א כסלו, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... נרו נאיר

אני רוצה לבקש ממך עוד פעם, תזוהר; תתנהג בבית בסבלנות, ברגע.
אל תתרגז בבית על אשתך, עם אשה צריכים להתנהג מאד בעדינות,
צריכים לדבר יפה.

עוד משהו, מצוה גדולה לדבר ולחזק את אנשי שלומנו. מסתובבים
כאלו שיש להם חלישות הדעת ובלבולים וכו' וכו', ובכמה מלים אפשו
ממש להחיות את השני, וזה מחזק את האדם בעצמו; רבנו אומר (לקוטי
מזהר"ן חלק א', סימן קפד) - עצה להתחזק - כשמתחזקים את השני.

ביום ראשון הקרוב בערב אנחנו כבר מדליקים את נרות חנכה
הקדושים. פדאי שתלמד הלכות חנכה, לפחות מחבר רמ"א, את הכמה
סימנים (תר"ע - תרפ"ה) - שתדע איך להתנהג.

כך תעשה לפני כל חג; רבנו רצה שנהיה צמודים להלכה (עין שיחות הר"ן,
סימן כט; קפה).

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

אם תהיה שמח בשבת, אתה תהיה שמח כל השבוע

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת וישב, מברכים החדש, כ"ב כסלו, שנת
ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו נאיר

כל השבת תהיה רק בשמחה, תשיר ותרקד, וחס ושלום לכעס.

הזוהר הקדוש אומר (תקוני זוהר, תקון מח) על הפסוק (שמות לה, ג): "לא
תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת", לא תבערו אש הכעס, שלא לכעס
בשבת, לא לרוב בשבת, רק להיות שמח כל השבת.

איך שתתנהג בשבת - כך תתנהג כל השבוע, אם תהיה שמח בשבת -

אתה תהיה שמח כל החנכה; ביום ראשון בערב אנחנו כבר מדליקים את הנרות הקדושים.

אני צריך לקצר.

שבת שמחה ומאירה.

...

העקר הוא לעשות את המצוות עם שמחה, עם חיות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מקץ, כ"ד כסלו, ערב חנכה, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד ... נרו יאיר

היום בערב מדליקים את הנר הראשון, תתארגן להיות בבית בזמן; כשהילדים עדיין ערים ורעננים.

את המנורה תשים ליד דלת בבית בצד שמאל מול המזוזה, או ליד חלון שפונה לרחוב.

אנחנו נוהגים ללבש בגדי שבת, ואם אפשר ללכת למקנה - טוב מאד.

והעקר תדליק את המנורה בשמחה. רבנו אומר (ספר המדות אות שמחה, סימן א): "כשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן ש'לבו שלם לאלקיו" - זה מראה שאין לאדם קשיחות על הקדוש ברוך הוא, הוא אוהב את הקדוש ברוך הוא. זה העקר שצריכים להתמקד בו, לעשות את המצוות עם שמחה, עם חיות.

אברכים שואלים אותי: "מתי יש זמן להתבודדות ליד הנרות? הרי עסוקים עם הילדים, כל רגע עסוקים עם ילד אחר, שאחד לא יתפס וישני לא יעשה אש, ובכלל, הרי צריכים לדבר אתם וכו'"; מאחר יותר כשהילדים הולכים לישן אפשר להתישב ליד הנרות ולהתחנן היטב, אפשר גם באמצע ששירים ובאמצע שעסוקים - לחטוף מלה ועוד מלה.

חנכה שמח ומאיר.

...

אם תעשה את המצוות בשמחה, הילדים שלך ישארו חזקים עם המצוות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מקץ, כ"ה כסלו, א' דחנוכה, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... נרו נאיר

תודה ונהלה להשם יתברך על החסדים שהוא עושה אתך. תתבונן מה קורה אתך, כמה טוב הקדוש ברוך הוא אליך, תעשה לך חשבון מהיר, כמה אתה חייב להקדוש ברוך הוא על חסדיו... כמה שנודה - לא נוכל להודות מספיק על חסדיו.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב): "ימי חנוכה הם ימי הודאה", להודות להשם יתברך על החסד שהוא עושה אתנו, וכמה שמודים לו יותר, מהללים אותו יותר - מתקרכים אליו יותר.

כשאנחנו מדליק את המנורה - תדליק בשמחה; אל תגרום לעצבים ולחץ, על זה הכי תתמקד. זכור, שום דבר לא חייב להיות, שום דבר לא צריך להיות, רק על דבר אחד תתמקד בכל כוחותך - על שמחה; לשמח עם הקדוש ברוך הוא ולשמח עם התורה.

בדאי שצריכים להקפיד על הלכה, להדליק בזמן, אבל אם באים הבינה ודברים לא מוכנים - אסור לכעס, להרביץ ולצעק. אם תעשה את המצוות בשמחה - הילדים שלך יאהבו מצוות, הם ישארו חזקים עם המצוות.

כמו כן הזמירות הם דבר חשוב מאד, אבל רק עם הם בלי עצבים, אסור לצבט את הילדים אם הם לא שרים, אי אפשר ואסור לעשות מהמצוות זמן של סטירות וטרור, זה צריך להיות בשמחה וד"ל.

חנוכה שמח ומאיר.

...

בערות השם יתברך

עצתו אמונה

אלהינו

צדקה הנפילה מנפילה

חתונה בחצרות הצדיקים, באים אדמורי"ם גדולים וצדיקים גדולים, הצדיק הגדול רבי אהרן מטשערנוביל זכותו יגן עלינו מחתן בת עם נכד רבנו, רבי ישראל, בנו של שרה בתו של רבנו.

גם הצדיק רבי נתן השפתף בחתנה. היתה חתנה מאד שמחה; כאלה צדיקים גדולים רוקדים ביחד.

באמצע החתנה אומר הצדיק הקדוש רבי אהרן מטשערנוביל שיקראו לרבי נתן, הוא רוצה לדבר אתו, הצדיק שואל את רבי נתן: "אמרו לי, אולי שמעתם משהו מהרבי הגדול שלכם, איזו עציה על מחלת הנפילה? כי אחד מילדי סובל מהמחלה הזאת, קורה אצלו שפתאום הוא נופל וכל גופו רועד, עד שהוא מתאושש"; הצדיק מבקש מרבי נתן שיאמר לו משהו מרבנו ז"ל.

yehielb.iyour@gmail.com

“אם כך נתן עיר צדקה?”

רבי נתן עונה מיד: “כן בודאי, לרבנו יש עצה!
רבנו אומר שראשי התבות של הפסוק פ'זר נתן
ל'אביונים זה 'נפל', אם מחלקים צדקה לעניים -
נצלים מהמחלה הזו.”

עונה ואומר רבי אהרן מטשרנוביל: “אם כך
אנחנו צריכים להתחיל מחדש לחלק צדקה.” כי
אותו צדיק הקה מחלק הרבה צדקה, הוא הקה
מפרנס הרבה צדיקים נסתרים, אבל כשהוא

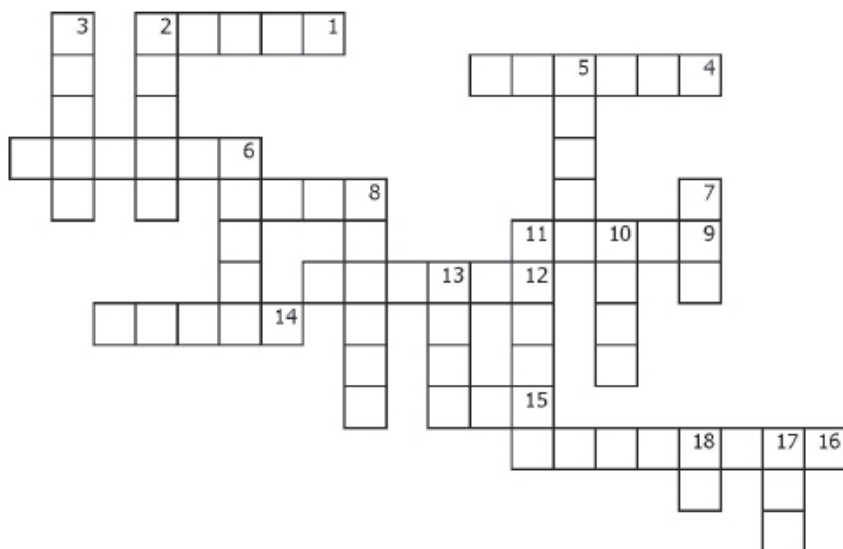
שִׁמַע מֵרַבִּי נִתֵּן אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת, הוּא אָמַר: "אֲנִי הוֹלֵךְ לְהִתְחִיל לְתֵת יוֹתֵר צְדָקָה".

יְלָדִים יְקָרִים, גַּם יְלָדִים יְכוּלִים לְתֵת צְדָקָה; אִם יֵשׁ לְיֶלֶד מִמֶּתֶק טָעִים וְיֶלֶד אַחֵר מִבֶּקֶשׁ וְנוֹתְנִים לוֹ קֶצֶת מִהַמֶּתֶק הַטָּעִים - זֶה צְדָקָה, זֶה מִצְוָה גְדוֹלָה, וְאִם מְקִימִים מִצְוַת צְדָקָה - נְצוּלִים לֹא לִפְלִי; הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, הוֹפְכִים לְהִיּוֹת צְדִיק גְדוֹל.

עֲצוּתוֹ אֲמוֹנָה לִילָדִים

האם למדת היטב את העצתו אמונה של פרשת וישלח?

מאוזן

מאונך

1. לך להתבודדות, _ עם השם יתברך בשפה שלך
2. תזהר שיהיו לך רק _ יראי שמים
3. תקבע לך _ בששה סדרי משנה
4. מנסים את כל אחד, אשרי מי _
5. כדאי אפילו לרדת עוד פעם _ העיקר להיות אצל רבינו
6. לא ישאר לך כלום, רק מעט _ והתפילה
7. כשמבקשים מהשם יתברך גורמים _ את רבינו
8. צריכים רק להודות _ להשם יתברך, רק זה מביא ישועות.
9. צריכים רק להודות _ להשם יתברך, רק זה מביא ישועות.
10. כפרט בערב שבת קדש, שאז _ מחפש לעשות מחלוקות בבית
11. משניות מטהרת את האדם מכל _
12. שמורים מהניסיונות הקשים
13. להשם יתברך אפשר לדבר _
14. רק על ידי לימוד _ יכולים להיות שמורים מהניסיונות הקשים
15. משיח צדקנו יבוא בזכות ארגוני _ הקדושים
16. בשעת התפלה צריכין לקשר עצמו _ שבדור
17. תסתכלו על השמים ותגידו, תודה _ על הילדים שלי על החיים שלי
18. תלמד כל יום את _ הגמרא

הקונטרס השבוע נתרם השבוע
על ידי החפץ בעילום שמו
שהזכות יעמוד להם שיזכו להיפקד
בזרע של קיימא. בקרוב לבשר
ולהתבשר בשורות טובות.